

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.децембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Да констатујемо да су ту:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,
- пуномоћници оштећених Мустафа Радоњићи, Никола Чукановић и Наташа Кандић,
- затим браниоци Горан Петронијевић, Борковић, Мршовић, Ђорђевић, Радић, Крстић, Шћепановић, Перовић, Радивојевић и Палибрк.
- Оптужени су ту сви: Поповић, Сокић, Миладиновић, затим Момић, Обрадовић, Николић, Кастратовић, Цветковић, Видоје и Вељко Корићанин, Богићевић, Брновић, Мишић Синиша је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту Мишић Синиша? Ту сте, нисам Вас видела.

Дакле сви су ту.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЗОРАНА РАШКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо са оним делом претреса када питања сведоку постављају оптужени. Позовите молим вас сведока. Добар дан господине Рашковићу, укључите микрофон молим Вас. Настављамо претрес. Хоћете да стојите? Можете да седнете. Настављамо претрес тако што Вам оптужени постављају питања, па је

јуче господин Поповић почео и није успео да заврши. Изволите опт. Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Само опет Вас молим да седнете и да приђете микрофону да бисмо вас чули. И опет Вас упозоравам на оне, на речник и то као и обично.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Све ће бити уреду. Да ли је спреман сведок?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Ви не одговарајте, пустите то је онако увод оптуженог Поповића.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Колико су били цивили удаљени од, ових тројицу које сам ја наводно ликвидирао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Поновите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле пита Вас колико су били далеко други цивили од ове тројице коју је он убио, да ли су можда, ја Вам додајем, да ли су можда и неки други цивили.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам их ја убио, него наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли да виде то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нека, око тих које је стрељао Срећко Поповић није било других Албанаца, били су цивили који су бежали успут још је трајао прогон тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то он и пита колико су били далеко.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Њих тројицу је одвојио уза зид и њих тројицу је стрељао, није ту било сада цивила, њих тројицу је одвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко у прилици да то види осим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је близу трга, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био од цивила рецимо који су ту стајали, жена и тако осталих мушкараца, да ли је још неко био у прилици да то види?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, траје прогон да, вероватно да, претпостављам да, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сама та кућа колико је далеко, то Вас он пита, од трга?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи да констатујем да је имало присутних цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујем колико је далеко отприлике та кућа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја ту кућу са места на коме се налазим на тргу, ја је видим и она се налази са десне стране од моје позиције,

када бисте имали карту или неку слику, можда бих могао да се оријентишем, а колико је кућа удаљена не бих, незахвално је да се бавим мерењем, 30-40 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У мом видокругу, можда и 50.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нема ничег, чекајте господине, нема ничег што Вам заклања видик, на пример неке ограде, дрвећа, растиње неког, зида?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ништа ми не заклања што се тиче мог погледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видим ту сцену јасно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесте ли били у дворишту куће Хасана Чекуа или да Вас, да Вам буде лакше Агима Чекуа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам се изјаснио већ у изјави где је мој круг деловања и где се налазим цело време у току тога дана.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тај трг колико је далеко од куће Хасана Чекуа или Агима Чекуа, како хоћете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам се изјаснио да не знам где је кућа Хасана и Агима Чекуа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је све у сто метара квадратних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас уопште разумела.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је све у сто метара квадратних према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је тај трг и кућа.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је све у сто метара квадратних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да господин, али није битно, да наставимо даље. Пре тога када је погинуо Муња, који сам наводно добио нервни слом или напад и бацао се шта ја знам по поду у центру града, кад, знате ли отприлике је погинуо он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је погинуо Шалипур?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако постоји могућност провере ја мислим да ипак у ових сто квадратних метара, прилично сам сигуран зато што су они отишли на горе, то је много даље од сто метара квадратних, ако постоји, не могу да се бавим тиме. Што се тиче убиства Шалипура, то се десило априла месеца ја мислим, не знам тачан датум, знам кад је јављено, знам да сам му ишао на сахрану зато што је Мртви рекао да идемо сви, и знам да смо скупљали и новац за његову

породицу, зато што је остала сирочад, ишао сам му и на 40 дана и тамо одакле је он из Пријепоља или из Приједора, не знам сад тачно, Прибоја тако нешто, а мислим априла да је то било.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А отприлике не знате који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, каже мисли априла.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам дан, априла, април је месец у питању.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А која половина априла, крај априла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбијам Вам то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро. Да сам се бацао по поду на том тргу и бацио пушку са рамена, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не са рамена, из руку.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Из руку овако си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Што је истина оно пред истражним или данас, пред истражним сте рекли да сам скинуо пушку са рамена и бацио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам као неважно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично. Да сам призивао небеса, а можете ли да тачно да кажете на којем то тргу је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам као неважно на ком тргу сте имали реакцију када сте сазнали да вам је пашеног погинуо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Важно је госпођо зато што тога дана, зато што тога дана смо цео дан чекали испред споредног улаза грудне болнице да би вршили испомоћ посебно јединици МУП-а пећког на територији села Црни Врх – Лазовићи, да би помогли јединици да држимо њихов леви бок и према томе од ујутру од 7 до 15 од 6 када сам ја примио вест ја сам био ту на споредном улазу грудне болнице. Ја и сви остали, а вест сам добио од господина Ранка Момића и господина Николића, и нисам сигуран трећи који је био са њима, који је био у граду па је то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, али постављајте питања која су важна за ово.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али да видите само са ким имате посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите оптужени постављајте питања за ово што је важно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нема проблема. Могу да наставим господо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сва та убиства, наводно сам урадио у присуству неколицине из јединице и цивила, хоћете да наведете барем неког из јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли је неко из јединице још био у прилици да види та наводна убиства у селу Ћушка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Наведите барем једно име из те јединице ко је био ту?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могао је да те види Ранко Момић, могао је да те види Бобан Богичевић, могао је да те види Зоран Обрадовић, могао је да те види, могли су већина да те виде и већина су те видели.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, ајмо даље, одлично то знаш ти да причаш, само ћу ти ја на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, али немојте као прво слушајте ме оптужени Поповићу, обраћајте се сведоку са Ви и немојте на тај начин коментарисати одговоре, можете да ставите примедбу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Колико је грудна болница удаљена од штаба?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, не знам где је грудна болница.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знате, а од Гимназије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама не зна човек где је грудна болница.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па онда не зна ништа госпођо, а видиш да зна све да прича.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине Поповићу чуо сам јуче да сте припремили за мене око 60-так питања и ноћас сам мало размислио и досетио сам се нечег што ја јако битно, а видим да сте искрени и све то. Кад смо се ја и Ви задњи пут видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте не можете Ви сада да питате окривљеног.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је било 2000. године јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он прича.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јако је, битно је можда за случај.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јануара. Мислим да је јануар био 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово суочење, ајде да.

Констатујемо да се за овим суочавају оптужени и сведок, па окренути лицем у лице један другоме кажу, Ви питате кад сте Ви мене видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви шта кажете у јануару 2000. и које године?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 2000. године, јануар је био, био сам код Небојше Минића да тражим, када је био телохранитељ Бранислава Ивковића, ја сам био код њега и тражио му помоћ да ми помогне да нађем посао, то је истина она права и тада је он био ожењен, или дете добио немам појма већ да се лажемо, и да сам се срео тада са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и на које се околности још суочавате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одлично, одличан је догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На околност да ли сведок говори истину о овим догађајима 1999.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где си том приликом законачио?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Код Небојше Минића.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли си спавао у мојој кући изнајмљеној на Белим Водама са мојом тадашњом девојком Маријом Гарић и мојим оцем Божом Рашковићем, да ли си преконачио код мене у кући? Ево молим те Божо је био ту.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се не сећам тога, али могуће је, ајде да прихватим да буде могуће.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала ти Срећко Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али не сећам се да сам ту спавао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када си дошао код Небојше Минића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али да би могли да обавимо сучење технички, онда пробајте да то у неку другу форму, него.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могу да наставим даље госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кроз питања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да завршимо, ако може још једно питање. Ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако као примедбу, ја колико се сећам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, сећам се одлично што доста говори о Вама Срећко Поповићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећу Вам примедбе, господин Ђорђевић и Петронијевић.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тада сте рекли Небојши Минићу да радите у каналу у Црној Гори да копате канал, и донели сте неке папире са собом, шта сте имали од папира тај пут са собом?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја имао папире?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли се сећаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећаш да си имао то и то, или тако некако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли се сећаш да си имао тада са Интернета што је изашло твоје слике и око сто, стотину српских имена које потражују, не знам ко их потражује, Шиптари, мислим да је ова Кандићка то објавила да се тражи још тада 2000. године, да ли си о томе полемисао са Небојшом Минићем, да ли се тога сећаш?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прво ти папири нису моји нити сам их ја имао, него Небојша Минић, друго те папире што он помиње то је са Интернета скинуто још 1999. године, али видим да гађа нешто друго да би само одужио ова питања која треба да га ја питам, да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете да поставите, сад му још кажите Ви Поповићу је ли он говори истину или не, па да тако констатујем да је завршено.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То што он прича госпођо то је Небојша Минић имао не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него цео његов исказ.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А моје слике рекао сам вам постоје још од 1999. године, октобра месеца на Интернету, тако да нема потребе да он мени каже то или ово, ја знам да је ко је послао те слике и где их је доставио, и ко их је доставио, али ово није мене не интересује то, интересује мене ово што ја њега питам, а не он мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо тако да констатујемо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А видим да он има права да зауставља адвокате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Поповићу да констатујем ово пре него што је, пре него што завршите.

Констатује се да је суочење завршено, да је исто обављено неформално и уз примедбе које су адвокати Ђорђевић, Петронијевић и мислим Мршовић добацивали са места, а које је председник већа чуо, а да је једна од примедби која се чула била и «свашта ћеш још да видиш».

За овим се наставља испитивање сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када буде оптужени завршио.

Тако што опт. Поповић Срећко пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени. Наставите опт. Поповићу. Наставите опт. Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја чекам да ми дате реч. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На питање да ли сам ишао са њим у пљачкама, јуче је одговорио да нисам, што ја поштујем кад тако нешто може да се каже, али ја за њега то не могу да кажем, него је био у пљачки, нема пљачке на територији града Пећи у којој он није био, а сведоци који су овамо оптужени знају боље то па ће они објаснити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ништа само Ви сачекајте да он пита.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питање је сада ово, ја сам на тој пушци наводно имао каиш, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам стварно не знам да ли си имао каиш.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како причали сте да га имам, да сам скинуо са рамена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на питање док Вам не дозволим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи не знате. Па нисам могао ни да имам госпођо, 1991. године када сам био као добровољац на Мајевици и у Нови Сад на обуци прво што су ме научили да скинем каиш комплетно са пушке да никад не могу да је носим на рамену него у руци и пушка ми је увек била у руци, тако да не могу да је скинем са рамена. О свему, па и овоме госпођо морам да му поставим сада ово, с које стране је седео тај старац на камену у Пављанима којег сам ја наводно убио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када се крене из Ћушке према Пављану, да ли је то Ћушка или Пављан нисам сигуран, знам да је ту шумарак, он је седео са десне стране, дакле ту је тај шумарак упечатљив је тај шумарак онако, он је седео ту на.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са десне стране шумарак?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, уз пут одмах.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тражим да се достави касније мапа Пављана села, да је луг са леве стране поред пута магистралног и сеоског пута, тај пут који води кроз село Пављане нема никаквог шумарка.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ово је истина да је луг са леве стране, ја сам пермутовао зато што седим на овој страни.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, да, сад када сам ја то изговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано из ког правца у ком правцу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, кад се иде из Ћушке према Пављану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано из Ћушке према Пављану?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са леве стране.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Које је време било када се то десило?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па након што смо, након што се завршило са Ћушком колико је било знаш ли ти.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Отприлике колико је сати било.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ти се сећаш око 12 је ли тако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Око 12?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па тако некако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја не могу да се сећам јер ја сам старац човек, ја сенилан сам, Ви сте млади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са питањима оптужени, не можете на тај начин испитивати сведока.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, ја питам само госпођо. Колико сам био удаљен од тог старца ја?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Твоја цев је била, изјаснио сам се на те околности, око 20-30 центиметара од његове главе, дакле ти си могао да будеш на метар.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са које стране сам ја пуцао у њега? Са које стране, у леву страну главе, десну страну главе, у потиљак, у леђа, где, у стомак, у плексус, где?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Срећко изјаснио сам се јуче или прекјуче када су те удаљили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рекао је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На питање твог адвоката рекао сам истину, као и о свему овде што причам истину.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја нисам био присутан.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Знам, знам, удаљили су те, али сам рекао и мислим да би поштовао то да си чуо, рекао сам да Срећко Поповић никада није пуцао у леђа, и рекао сам да је тај Шиптар имао ћулаф на глави, дакле упуцао си га однапред у главу, претходно му рекавши «што ниси отишао».

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Колико си био удаљен ти?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам био у возилу у ципу бре на путу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Из возила из ципа си видео, колико је то отприлике возило далеко било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Два метра, метар од тебе.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Два метра, метар од мене.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ти си.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па онда морао си да видиш где га је погодило, да ли га је погодило у леву или десну, у чело, у горњи део главе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале како не разумеш, нисам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, ја не могу да разумем, јер знам да глава пуца када погоди метак.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се, не сећам се, а и како пуца глава, је ли увек пуца глава када метак погоди, како то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пуца господине јер долази до, ако је из те близине се пуца као што ти тврдиш, значи хоћете да ми објасните са које стране сам пуцао, са леве, са десне, од напред?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како пукне глава.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте не можете тако сада ни да питате ни да одговарате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле знате или не знате у коју страну или спреда или позади.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стављате примедбу да не зна.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Спреда у главу, то би било отприлике.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Метак у главу, одлично. Ово сте прочитали и измислили тужилац и ти да попуните празнину у тужби.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Касније ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте спомињати тужиоца, дакле оптужени концентришите се сада само на питања за сведока.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине Срећко Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како је изгледао тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте морате одговорати само на питања.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како је изгледао тај старац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, рекао је да је имао тај, на глави је имао нешто.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али колико висине, два метра, метар и седамдесет, метар и педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли устајао тај човек?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Седео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седео је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Отприлике онако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може, одбијам вам, како може ако каже, Поповићу одбијам Вам то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро. И ово је као и оно прошло.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, да ли ми дозвољавате, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сачекајте да заврши са питањима, молим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А сад ово убиство у Захаћу, где се то десило?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У дворишту куће са амбаром и са стогом сена, дакле у Захаћу ту си био си са Шумадијом у друштву и ту си насложио тог за Србију.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А отприлике са леве, са десне стране?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Које време, када смо били у Захаћу не знам више око један, два, од један до три поподне време.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са које стране, леве или десне Захаћа? Путем сеоским када идеш према Захаћу са које стране је било то, са леве или са десне стране?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не бих то могао да прецизирам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала. Немам питања више за њега, имам само приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господо све што има против мене не стидим се ничега, али ово што ћу сада изговорити, сведок нема кредибилитет јер је доказани криминалац уз све овде знано да је патолошки убица који своја недела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени сачекајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На Косову и Метохији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључила сам Вас оптужени Поповићу, пазите опомињем Вас да водите рачуна о речнику којим се користите док излажете свој приговор. Чекајте оптужени, он непрекидно прича. Слушајте врло Вас слабо чујем, пратим Вас овде на монитору, то ми чак није добро, међутим чујем да Ви причате неке ствари које уопште нису за суд, тако да укључите микрофон, водите рачуна на који начин се обраћате суду и на који начин говорите о сведоку. Можете да ставите, слушајте ме, примедбе на исказ, али не можете се користити неким увредљивим изразима.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја примедбу стављам, ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени не расправљајте са мном, саслушајте упозорење које Вам дајем. Дакле водите рачуна о речнику, приђите микрофону да Вас разумем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Доћи ћу. Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Посебно је мени и њему знаних разлога и тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тужиоца не спомињите. Да, тужиоца сам заборавила, њега уопште да не спомињете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, нећу. Његов исказ је супротан исказу сведока Шиптара у погледу чињеница да сам убио троје плус једног наводно. Преко 30 сведока су били овде, ако се не варам, ту сцену уза зид троје убијених баш ниједно лице није поменуло. Било је да је убиство поменуто у двориштима, у кућама, у тако нешто, али уза зид на тргу где се он чуо наводно цивиле није видео нико, нити је један сведок овде то изнио. Према томе тврдим да је ово толико измишљено да ја речи немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ово Вам је добра примедба, дакле то би свакако ја питала сведока. Како је могуће да ти људи цивили који су ту заиста не описују такав догађај где један оптужени, од којих неки Албанци заиста познају Поповић Срећка, такав догађај не описује, то је добра примедба, наставите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала. У неком дворишту на путу за Захаћ, то што он тврди спреман сам господо и на почетку овог процеса и сада да станем на полиграф са њиме па да видимо ко прича истину. Ја не кажем да није било убистава, да није било пуцњаве, да није било тога, било је, нажалост је било, али је било од пијаних људи, да би то посведочио и потврдио Ифете Чеку, сестра Агима Чекуа и госпођа која је било исто овде са њом тога дана, а и она преко видео линка из Приштине су описале тачно како изгледа Зоран Рашковић, ко је био пијан, колико је малтретирао особе у дворишту Агим Чекуа и у осталима. Комплетно га је описала са свим тачним подацима, тако да, а мене није поменула, интересантно, а ја сам баш разговарао са њеним оцем у дворишту Агим Чекуа, Хасаном Чеку, ја лично и рекао сам им када сам давао изјаву пред истражним да сам ја разговарао најмање 20 минута са Хасаном Чеку и када сам изашао у двориште сусрео сам се са Небојшом Минићем и са њиме и када смо се видели, ја сам рекао «шта ово доведе видиш ли да је пијано», а после тога шта се дешавало стварно не знам нити ме интересује. А могу ли да наставим нешто даље. Молим веће и суд да његову књигу доставе, посебно слике, да види господа ова остала, да виде ко је он. На 97. страни каже се овако «на столу се налази пред Нову годину 200 таблета, по пола литра на свакога брље, и тако смо редом почели, да нисмо знали после ни шта је боја ни шта је трилинг. А онда је било чак и стриптиза», а његове чувене речи «то мала ломи га», то може да се потврди у књиги која постоји. «Исцрпљен сам, пијем мућку, брљу» и сам себи каже «добро то животињо, ти си челик».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени ставите примедбу, немојте давати завршну реч, значи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја само хоћу да доставим да у вези та три убиства, плус једно, плус друго, е моје коначне речи, ове сада више нећу сигурно, пред истражним је поменуо то троје, четворо, али четворо у једну, овде јуче и прекјуче је поменуо троје, плус једну, плус једну. Шта је истина, оно пред истражним или ово данас и јуче? А ја ћу довести сведока који ће потврдити да сам ја у 12 сати био на Утрини, прије 12 на Утрини, у Захаћкој Утрини где је, то је ван села, да докажем да је ово лаж, један сат, два сата, три сата, ја нисам био ту ни присутан, нити, онај, ја сам прије пола један већ био кући, а довешћу сведока, не једног, већ двојицу који су веродостојни јер су били ту. Хвала Вам на одузето време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Ко од оптужених следећи има питања? Оптужени Сокић је јуче, молим? Укључите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да се суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју околност?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На околности, да ли је убио три лица у Ћушкој, да ли је убио лице на путу за Пављане, на околности да ли је убио лице у Захаћу. Оптужени тврди да није, сведок тврди да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком Захаћу који није у оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да наставимо ми са питањима, па ћемо касније, нека се одмори оптужени Поповић, што нам нисте предложили када су већ почели тако да разговарају. Хајте оптужени Мишићу, а оптужени Сокић не?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Помоз Бог, суде, ево овако, имао бих прво да питам господина Вука Бранковића, где ме је први пут упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас слабо чујем, оптужени Мишићу, па ћете сада све да поновите, добар дан и то.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хтео бих да питам господина Вука Бранковића, где ме је први пут упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, хоћете да се одморите још мало и да се концентришете на питања и да дође оптужени Момић или ћете да почнете како треба?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте онда.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Где ме је први пут упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Где ме је први пута упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се упознали?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је он то причао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим, није причао где сте се упознали. Где сте се упознали, господине Рашковићу са оптуженим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Студентском дому након што сам дошао из војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из војске.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако је, тако ниси давао у изјави. Знаш ли у којој кући сам живео за време бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Живео си у кући одмах поред те девојке коју си оженио, дакле кућа се налази.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Нисам те питао да ли си живео поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, оптужени Мишићу, морате да сачекате одговор.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не одговара ми на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да чујемо одговор.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште немојте да реагујете док не чујете одговор.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда можете ставити примедбу и наставити.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Живео је у кући неког Албанца који је протеран, а та кућа се налази одмах поред девојкине куће, или његове тазбине, од девојке коју је оженио и овај, пошто сам му свратио, био му гост кући, након женидбе, знам где је живео и тада си ме и дочекао једном у кући.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да, били смо добри другари. Кажеш, не знаш колико је удаљена болница од команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, шта је питање?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Питање је, колико је удаљена болница од команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, болница од команде? А од које команде, у ком тренутку од команде, Ваше команде или ове команде 177.?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ове команде, болница где је малопре Поповић Срећко му поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић је питао за грудну болницу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И ја питам за грудну болницу, зна он шта ја питам, та грудна болница, болница, колико је удаљена од команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команде Ваше јединице?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то једно исто, болница и грудна болница?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јој, јако Вас слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је једно исто болница и грудна болница?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Грудна болница колико је удаљена од команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао да не зна.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја бих знао за болницу, али не знам да ли је исто болница и грудна болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите му за болницу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Опет кажем, Грудна болница, великим словима је било пет метара, пише «Грудна болница», ТБЦ?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Онда не бих, ако Грудна болница и Главна болница у Пећи нису исто, онда не бих знао где је Грудна болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су исто, онда колико је далеко болница од команде?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја говорим, господине Рашковићу, о Грудној болници:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек да не зна где је Грудна болница.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Свако јутро смо се скупљали испред Грудне болнице, сећам се, нисам завршио питање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не оспоравам, али не знам где је Грудна болница, можда мени то није запало за очи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Господине Рашковићу, извините, рекли сте да сте били гост код мене у кући.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, сећам се када сам дошао.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па прекопута када излазите из моје куће, пише Вам «Грудна болница – ТБЦ».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, ако је прекопута твоје куће.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Било је то давно, није битно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду. Сећате ли се када сте ти, господине Рашковићу, Ви и Минић дошли код мене и одузели ми возило, «Мерцедес» сиви «190»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, апсолутно се тога не сећам, али се сећам тебе да си ти са тим сивим «Мерцедесом 190» и са супругом изашао из Пећи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако је, хвала ти, у реду је, у реду је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли то истина?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду је. Сећаш ли се, добро, кажеш не сећаш се за возило, сећаш ли се које сам ја наоружање дужио? Дошли сте да ме разоружате, нисам Вам дао наоружање, пошто ме Ви нисте ни задужили, је ли тако било, ни ти ни Минић, сети се?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је апсолутна неистина.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јеси сигуран, сто-посто?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Милион.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, доказаћу ти, у реду. Сећаш ли се када си ме задњи пут видео уопште на Косову и Метохији?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На Косову и Метохији.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Није битан датум, месец макар, није битно?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могуће да је мај у питању, крајем маја.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јеси сигуран да ли је крај маја или крај четвртог месеца?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, мај је у питању, апсолутно, а задњи пут сам те видео, задњи пут сам те видео, мислим у Беранама када је било, онај излазак колективни.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, нека буде и то, ти то лажеш, хајде, пошто смо ја и супруга, почетком маја сам кренуо на ВМА, да ли се сећаш да ли сам био болестан ја, да ли сам тешко говорио можда?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, не сећам те се да си био болестан, али се сећам да си био спреман за свадбу, да је била велика твоја женидба.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако је брате, српска, православна.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесте, српска, да си оженио девојчицу од 17 година или 16, сећам се да су попови хтели да забране ту свадбу, али сте их набедили, како може Аркан, можемо и ми, да сте дали попу кинту, да је пуцало јако на свадби, да је било велико уселење у твоју нову кућу, сећам те се када си ме дочекао некакав кинески кимоно, улазим код тебе, а пуно ствари, значи, значи, богато.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Господине Рашковићу, у реду је, разумео сам шта хоћете рећи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И сећам се како ми говориш.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: ОК, све је у реду, све је у реду.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како ми хвалиш да ти је ова мала девојчица.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па био си љубоморан, господине Рашковићу, сећаш се, ја сам дошао, старији човек од ње 16 година, сети се тога,

садашњи таст је ли хтео да пуца у тебе када си му био прилазио кћерци, сети се мало Студентскога дома. Да ли се можеш сетити тога?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не можеш? Да ли се сећаш рекао си сада да си ме видео тада, је ли тако? Да ли си ме видео у Белим Водама код Минић Небојше?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја знам и чуо сам пре два дана да ме прозиваш, користио си неко погрдно име и рекао си да сам ти дао новац за АД капи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, не, извини, одмах те прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да чујемо одговор Мишићу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зато што лаже, нисам говорио да ми је он дао новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас сада нисам чула, значи чекајте да он прво да одговор.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да наставим, да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво одговор на питање.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пита ме да ли се сећам. Чуо сам пре два дана када ме је погрдним именом називао и спомињао неку годину, да сам дао новац за АД капи, мислим, то је стварно, то је људски и наравно да не бих то ни демантовао, самог себе, ипак дати новац за АД капи, али нисам, нисам ја дао новац за АД капи и нисам те видео, а добро знам да си дошао код Небојше Минића и да си тражио било какву комбинацију и да те је бивши кум, да те је отерао са врата, исто као што је отерао Срећка Поповића који је дошао сав успаничен са документацијом са интернета, шта да радимо, мајку им јебем, је ли, издајничку, ко је то поставио. Дакле, дошао си због комбинације и он те одбио, отерао те и пре тебе отерао Срећка Поповића, зато је Срећко Поповић преспавао код мене, а не код тебе.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду, ОК, разумео сам, ја се извињавам, да ли може некако Минић Радосава да посведочи, ја сам дошао код Минића, Минић Небојше, Радосава ме је дочекала горе у Жаркову, Небојша је кум ми је био спавао, дошао сам код њега кући, могу описати собе где си спавао са његовим, не, са Радиним дететом, не са њим, него са Радиним дететом, када си ушао оно харамбашки, скинуо јакну, са два пиштоља оно па си рекао, да извине господа овде, «где си, пичко, побегао си», сећаш ли се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то сада важно?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Важно је, сачекајте, доћи ћемо до тога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зар сам ти се тако обратио?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Баш тако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И шта си ти урадио после?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ништа брате, Рада је била тамо, јер си дошао пред крај, кума ме је била лепо стајала, возила је плаву «Jetu», ако се сећаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то сада важно, објасните ми за ове догађаје из 1999. године?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зато што говори да ме уопште није виђао, лаже, једноставно лаже, а од тебе, никада динар нисам тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте, а АД капи?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Само секунд, извињавам се, пустите ме да причам и ја мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде причајте, али морате да причате оно што је важно, оптужени Мишићу, пазите, можете да причате само оно што је важно за овај поступак.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То је све важно за поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да Вас пустим да причате онако нешто.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То је све важно за поступак. Када си живео у Студентском дому, кажеш имао си, родитељи су ти имали две собе, је ли тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, да чујемо шта је питање.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зашто, зато што лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, ставите примедбу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да би дошли до тога, да Вам докажем шта лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако ставите примедбу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ево примедба, колико су ти родитељи имали соба у Студентском дому?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, па онда ставите примедбу да то није тачно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Није истина, имали су једну, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Једну. Где си се ти сместио за време бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Студентском дому код купатила.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Лажеш, у котларници, сећаш ли се?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зар је оно котларница?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесте, котларница, ја сам радио у Студентском дому, ако се сећаш, сећаш ли се када сам дошао и лупао ти на метална врата, мада ово не иде у мој прилог, али да ти докажем неке ствари. Сећаш ли се да сам те посетио једном тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте долазили у посету?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да, дошао сам, то је рат, рат, па сам чисто дошао био да га обиђем, другарски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да ли се сећаш тога? Не можеш да се сетиш тога, то је било давно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, сећам се Студентског дома, сећам те се, пре рата, не могу да прецизирам када си ти лупао на врата стварно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, није битно, сећаш ли се ко ти је поклатио први пиштољ у Пећи, то не иде у мој прилог, «тетејац»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећам се, Небојша Минић.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Лажеш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Лажем?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Лажеш, говедо једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете се тако обраћати сведоку, можете да кажете, ово није истина.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Морам да му се обратим тако, зато што лично, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете шта Вам кажем, значи ово није истина и тако, не можете се тако обраћати сведоку.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не може ни он тако, пазите, онда боље да ништа не говорим, шта год се њему постави питање или Ви или тужилац, скачете, то не може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац ћути све време.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Има разлога зашто се поставља ово питање у вези овог пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, слабо Вас разумем, под један, под два, не можете, под три, када Вам забраним питање, можете тражити одлуку већа и не можете викати речи, лажеш сведоку, можете ставити примедбу, ово није истина због тога и тога, али тако нешто, не можете заиста говорити овде у судници, нити у једној судници на свету. Дакле, хајде сада наставите, укључите микрофон и наставите са питањима и примедбама.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хтео сам само то да кажем, зато што сам му поклатио пиштољ који сам ја добио на поклон са папирима, а он заузврат, пошто сам ја имао свадбу за неки дан, сећаш се Зоки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите Ви са причањем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се опет, нервоза ме хвата, значи имао сам свадбу за неки дан, нисам имао прстење, бурму, сећаш ли се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти ниси имао прстење?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рашковићу, извадио си кесу испод кревета, испод које си спавао, извадио си и ставио си на сто, да ми даш заузврат да узем шта хоћу за пиштољ, сети се. Ако треба, хајмо овог тренутка сада на детектор лажи, сети се добро тога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, хтео бих да те питам, кажеш да ти ниси имао прстен.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али оно чега се сећам, управо док си заводио ту своју супругу касније, тада девојчицу, зар је ниси заводио, зар није добила од тебе једну прелепу онако огрлицу са камењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите као примедбу, немојте одговарати, ово као примедбу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, могу да одговорим, хоћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, али то је неважно за овај догађај о коме судимо.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Долази, долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво пиштољ и веренички прстен, знате.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Господине судија, долази зато што он прича да смо ми пљачкаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја господин, молим?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зато што он прича за све нас да смо ми пљачкаши, највећи пљачкаш је Рашковић Зоран, можете се уверити, зна и Тужилаштво, да је на Ади Циганлији, ово сада није предмет, али само да Вас упутим, ухапшен са не знам колико кила хеорина, када је стигао са мотором «Сузукијем» где је купио као викендицу на води и тако шта ја знам, па је одатле кренуо по затворима. Зоране, јесам у праву, је ли било хапшење, је ли ти телевизија преносила твоје хапшење?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не бих о медијима, али постоји кривична документација која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, схватите ово као примедбу, знате, као примедба, то је Ваше излагање.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, добро, извињавам се, не морате одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да излагате тако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Која је валидна, која ће свакако да те оповргне у вези тих хеорина и тих навода мислим.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зоки, извини, ја се теби извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављајте Ви примедбу слободно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Е сада ми реци ово, кажеш да си био телохранитељ тадашњем пуковнику Лазаревићу, је ли тако, у обезбеђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То је важно, јако важно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, рекао сам то.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јеси, значи прошао си специјалну обуку, је ли тако, неку врсту специјалне обуке, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вам одбијам, да ли је прошао специјалну обуку, можете то да питате, а то значи прошао си специјалну обуку, не. И шта питате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био сам војни полицајац.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не може свако, ја се извињавам, али не може свако да буде једном генералу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте га онда, да ли си прошао специјалну обуку?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, током 1998. године био сам војни полицајац, приликом редовног одслужења војног рока и био сам у периоду од три месеца маја па до септембра, не генералу, тада је био потпуковник, генерал Лазаревић је имао тада чин потпуковника, био је главни у Ђаковици, да, био сам у обезбеђењу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, ја се извињавам, ја сам болестан човек па слабије чујем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема проблема.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи, као такав човек, способан, млад, ти не знаш колико има «калашњикова» у сандуку? Само сачекај, прекјуче си изјавио двадесет «калашњикова» у једном сандуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, оптужени Мишићу, шта је било, а Крстић Вас мења, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Прекјуче си изјавио у једном сандуку има двадесет «калашњикова», Зоране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба Ваша.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, и шта са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, то је примедба.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зоране, не само питам, ипак си био нека врста специјалца.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али то ме не прави експертом за магационера ватреног наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу, схватите ово као примедбу, то је примедба, нисте знали колико има «калашњикова» у сандуку.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Имам још једну примедбу, не јуче него прекјуче, сада ћу можда побркати боје, рекао си да си са Минићем узео црне бомбе, је ли тако било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта сам узео?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Узели сте црне бомбе у касарни, такозваној кадарни Пећ?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, црне, да.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јуче сте господине Рашковићу рекли да сте узели зелене.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Постоји записник, мислим да нисте у праву.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Постоји, молим Вас погледајте у записнику, постоји записник, погледајте, ја мислим да су зелене јуче биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, црне бомбе, ево записник је овде, после ћу рећи, адвокати су неки узели, неки нису.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Није иста, црна и зелена није иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада ћу да Вам нађем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Можда сам и ја погрешно, ако сам погрешно, извињавам се, али да видимо. Јесу црне биле или зелене? Али добро, није ни то битно. Е сада овако, господине Рашковићу, ово је питање Вам је вероватно већ десет адвоката поставило, којега сте датума изашли из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је изашао, а хоћете сада и Вама, ево одговорите господине Мишићу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Нека ми одговори.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Око 10. јуна, тачније када су излазили, када је била она највећа колона, када је излазио цео српски живаљ.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ:.. Имам примедбу, ако могу тако да се изразим сада.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када је била колона од Рожаја до Пећи, тако рећи, да.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду, господине Рашковићу, лажете, изашли сте 13. јуна увече, сада ћу Вам рећи, имају сведоци који ће Вам то потврдити. Да ли Вам значи нешто име Иса Баља, месар из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам значи нешто то име?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Одговорите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не? Господине Рашковићу, силовали сте му кћерку, ја мислим, ја се извињавам већу, госпођа, госпођица Кандић, то зна цела Пећ, да је Рашковић Зоран силовао Исину кћерку, а њега убио, то није тајна, Зоране, ја сам 2001-2002. године вратио се у Пећ, ја нисам ратни злочинац, мајсторе, радио сам у Пећи, КПС, да сам чинио та злодела што ти сада тврдиш да је овај народ овде радио, убијао, ја не бих био доле, можете слободно, ја сам рекао и адвокату, ја не знам да ли се

сетио он, јадан и он, већ замарам и њега, Енио Бонати, шеф био за Метохију, човек за којег сам радио, где сам ишао, значи и у Росе су ме контролисале, Росе су ме приводеле, нисам био оптужен, тражили су Рашковић Зорана, за Ису Баљу сети се, није ти то прво силовање, Рашковићу, климај главом, нећеш дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас сада чула шта сте рекли.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Кажем, клима главом, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клима главом, добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И додаје, нећу дуго, додао си да нећу дуго.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не можеш ти мени питање постављати, ја теби постављам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно, изволи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Који је чин имао господин Милан Топлица, пошто си га ти возио, Минића Небојшу код господина Топлице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам рекао да је био официр и да сам га звао, да смо га звали «Кеп Топ».

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, ниси тако рекао, рекао си капетан Топ, има у записнику.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И нисам се оградио да му је то нужно чин.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У реду, само секунд, ти си изашао пре три месеца из војске, значи познавао си јако добро чинове, у то време господин Топлица је био поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јавно чинове је носио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, и то те не интересује, јеби га, шта ће ти то, идемо даље. До јуче си тврдио у свим претресима да нисмо нашли ниједан комад ватреног оружја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи питање је, да ли смо уопште у претресу у Ћушки, било ком претресу који смо вршили, нашли ватрено оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је описао тај један дан, због кога судимо, описао је шта је радио.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја јако јасно постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли су нашли оружје или Ви, да ли је јединица нашла оружје у селу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Каже да сам тврдио да нисмо нашли, што је неистина, не сећам се да сам тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то ни причали, ево сада Вас питамо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам то ни причао, не знам, ја нисам видео да се нашло оружје, ја то нисам видео.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Молим Вас, на првој оптужници коју сам добио, његова изјава пише, село Ћушка, две хиљаде становника, нисмо нашли ниједан комад оружја, не знам која страна, тако да не могу да се сетим. А јуче сте рекли да сте налазили руске «калашњикове» који су, српски су много бољи од руских «калашњикова», специјалцу, немаш појма.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, Синиша, ти имаш појма.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја имам, ја се не стидим, ја нисам силовао, гледај ме када ти причам, нисам пљачкао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зато сам и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете викати тако.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па када ме не гледа, шта скрива поглед.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зато сам и дошао да те гледам, зато сам и искључио сваку меру заштите, да бих те погледао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ниси ти јадно зато искључио меру заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Мишићу, хоћете ли да водите рачуна о речнику и да причате тако да Вас разумем, да се један другоме не обраћате са ти него са Ви.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја се њему обраћам са Ви и неће да ми одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да Вам одговори?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам му лепо поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање, кажите, ја ћу му поставити.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да ли смо нашли иједан комад ватреног оружја?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао је да не зна.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Како када је јуче рекао да смо нашли руске «калашњикове», како сада не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао да?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да смо нашли руске «калашњикове» и успоредио је руски «калашњиков» са српским, рекавши да је српски много бољи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, упоредићемо то када будемо погледали транскрипте, ја то нисам гледала, па ћемо му онда предочити на тај начин разлику.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хвала, само још једно два питања, да видимо. Ево овако, невезано за мене, за Срећка којег стварно, греота да толико може да оптужи, јуче је причајући како је Срећко убио двоје, троје, пошто ја јако слабо и чујем, говорио је да је ишао са аутом, да је видео како је Срећко пуцао, је ли тако. Можеш ли ми одговорити на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, које питање, да чујемо.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Питање је, са којим аутом је видео, из којег аута је видео да је Срећко Поповић пуцао у три Албанца, два, три, колико је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је рекао да је био у ципу када је видео да је Срећко Поповић пуцао на једног човека који је на улици, овај, на путу, а да је стајао док је он.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводно пуцао у ову тројицу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се већу, да ли можете сада, овог тренутка да погледате у јучерашњу његову изјаву где је био у сивој «Аскони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сада могу да погледам његову изјаву, али не знам да ли могу да нађем то, а у сивој «Аскони» колико ја памтим, он је рекао да је дошао до тог села.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја мислим да је била сива «Аскона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде ћу ја Вама да дам да Ви када се вратите, тражите и нађете тај део и онда да изађете да му прочитате.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Како да нађем, ја се извињавам, како да нађем, када ја немам ни списе ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам дајем сада када будете завршили.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И имам две примедбе, молим да се то уважи, ево овако, прва примедба, ево овако, зашто Тужилаштво, значи ово се односи на Тужилаштво, назива Ослободилачка војска Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано као примедба коју су већ раније неки оптужени упутили.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не може, ја се извињавам, смем ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Образложите.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Пола земаља света је то прогласило терористичком организацијом, а ви у Србији 1999. године њих називате

Ослободилачка војска Косова, а мене патриоту, називате ратним злочинцем, нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ево овако сада, могу и ово да додам, рецимо, сведок, ово се односи сада, моја лична примедба, сведок говори тоталне, тоталне лажи, познат је у Пећи као један од већих криминалаца, као велики ратни злочинац који се доказивао, доказивао, како хоћете да кажем, Минићу и осталима, који је ове недужне људе овде, ево гледајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово нису питања, молим Вас.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам рекао примедбу имам, господине тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати да стави примедбе.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Примедбу имам, нисте га на то припремили, ја се извињавам. Значи, терећењем других људи, прави слободу за себе, исти тај принцип, исти принцип је урадио и на пљачки, зато је био у Седмом павиљону, ја кажем примедба, где је избоден, где је наместио друге људе да би он добио слободу. Захваљујем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дођите да узмете, у ствари, додаћемо Вам транскрипт.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хвала.

Констатује се да се оптуженом Мишићу уручује.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Још само да га поздравим, погледај ме, Вуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, хоћете предлагати сада суочење док се не врати.

Констатује се да се оптуженом Мишић Синиши уручује један примерак једини транскрипта од јучерашњег суђења, да погледа и да пронађе део из исказа сведока, како он из сиве «Асконе» гледа Поповић Срећка и да касније изађе и да му то предочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ће тужилац предложити да се суочите. Реците, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, предлажем да се суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим, заменик тужιοца за ратне злочине каже шта, на шта да се суоче, да знамо да олдучимо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На околности контрадикторности исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, које разлике?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На околности догађаја у Ћушки, са једне стране и са друге стране, да ли је овде присутни сведок силовао, као што тврди оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је сведок силовао, то ме уопште не интересује.

За овим, председник већа одбија тужиоца да се сведок и оптужени суоче у погледу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако си ти патриота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључила сам Вас, немојте викати.

Да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да Вам кажем, Рашковићу, господине Рашковићу, невероватно, искључила сам Вас, али чујем да вичете.

Да се суоче на околност, да ли је сведок силовао као неважно, а други предлог тужиоца да се суоче на околност догађаја у селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у вези догађаја, шта у вези тог догађаја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези догађаја у центру села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, шта од тога, шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези присуства на месту где је вршен тријаж људи и где су се налазили одвојени мушкарци, пљачкање становништва и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да видим како сте Ви то ставили Мишићу. Ко сада прича? Оптужени Мишићу, немојте сада да се враћате тамо, да не губимо време, док Вас врате, док Вас доведу и одведу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим бранилац оптуженог за овај предлог каже шта?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, што се тиче предлога за суочење, предлог уопште није одређен и ја нисам видео уопште околности у чему они треба да се суоче, овај, јер су искази у том делу, не знам, сведок је говорио о томе шта је чуо, не о непосредним опажањима о чему би се они могли суочити. Ја у принципу немам ништа против суочења као радње, али сврху суочења подразумева нешто где они могу да се суоче о нечему што су контрадикторни, о непосредним

опажањима. Ви ћете одлучити, наравно, али ја сам ово морао да кажем, јер ја тако схватам ту радњу суочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог адв. Ђорђевић, противи се на начин евидентиран на аудио запису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, тужиоче. Вратите се оптужени Мишићу, одлучићемо после, морам да нађем шта је ту рекао, не могу сада да губим време док тражим и да читам. Реците тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сада повлачим предлог, оптужени је ту, па нека се упозна, па ћу касније размислити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повлачите предлог?"

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Тужилац повлачи предлог да се суочи оптужени Мишић и сведок Зоран Рашковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се уморили, господине Рашковићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, ако могу ја да кажем након сведочења сведока, пошто суочавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте увредили или тако нешто, можете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Захваљујем, могу ли прво што се тиче господина Срећка Поповића да кажем, ако неће бити суочавања са њим више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо, то можемо одлучити у паузи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле о томе не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Мишића и за Срећка ћемо одлучити у паузи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте се нешто увредили или тако нешто можете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У вези Срећка Поповића хтео сам да кажем, ево он је овде рекао поштује то што кажем, мислио је на околности пљачке. Стварно Срећко Поповић није ишао у пљачке. И оно што желим ја њему да кажем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете њему касније у лице ако хоћете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хтео бих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за њега и за Мишића касније.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала Вам. А за Мишића ово што сам му рекао, а нисте чули, није било заведено, кажем само да ако мене овакав човек назива «Вуком Бранковићем» и издајником онда ми је посебно драго што сам издајник и заувек и увек ћу бити издајник према таквом, а и душманин, слободно могу да кажем према таквом Србину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се уморили, кажите ми, да наставимо са питањима? Јавио се и оптужени Момић. Ја констатујем да сте се Ви увредили или не због тога? Јесте чим тако реагујете? Укључите микрофон.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Као јуче што сам рекао госпођо судија, кад сам имао ону епизоду пред крај, кад сам се правдао на, нисам се правдао него сам изнео доказе корпус деликт на околности наркоманије и алкохолизма, рекао сам не могу више ако немам чисте доказе. Шта кажете да ли сам се увредио? Нисам се увредио, треба да буде неко, треба неког да поштујем као човека па да би могао да ме увреди, а то Синиша свакако није. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се уморили да наставимо с питањима још мало? Оптужени Момић Ранко се јавља.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче оптуженог Момић Ранка он лично мени, лично је некако он, нек изађе нисам се уморио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се уморили? Добро. Да наставимо са питањима. Дакле, изволите оптужени.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добар дан часни суде и тужилаштво и свима присутнима овде. Добар дан и теби Рашковић Зорану, добар дан адвокати. Овако, пошто ме је описао Рашковић Зоран, гледаш ме у очи, можеш да ме гледаш у очи, је ли? Имаш ли ти мозга, можеш ли да ме гледаш у очи мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Момићу полако. Дакле, питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја Вас не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите да је све иоле мало мирније, сви би седели без тог стакла и били би овде. Ја Вас исто јако слабо чујем и гледам Вас само преко монитора. Разумете. Значи, све би било нормалније да сте ближе и суду и сведоку. Међутим, сад ситуација је таква и околности су такве да је ово неко морање. Зато Ви гласније у микрофон и ми ћемо без «ти», него са «ви», ако не можете да се суздржите преко суда постављајте питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу. Извините. Видите нешто, он је мене описао као сталоженог човека и све, ја се тресем сав. Ја сам попио два «бромазепаме», је ли тако се каже, нисам ни знао за лекове док нисам овде дошао, да бих могао да се смирим. Не могу да спавам три дана значи. Нешто сам крив. Да сам крив, па да је рекао, ја бих рекао то је

цинкара па ме је оцинкао, није требао, али не можете да схватите људе како се ја осећам, како се осећам, значи, не можете да схватите. И ако могу само једну примедбу, сад видим господина, ништа ружно, ништа ово господина Бруна Векарића гледа ме, само да нешто кажем што ми се не свиђа од тужилаштва. Гледам јуче на «Б92» изјаву господина Бруна Векарића који каже тзв. патриоте који су убијали жене и дјецу. Пазите нешто, он јавно мњење, то моја деца гледају, ја имам и велику дјецу, то моја мајка гледа, то сви гледају. Како људи да нас посматрају. Паравојна формација «Шакали» се стално провлачи. Људи, нико од вас, нико од вас да то демантује, чак и тужилаштво ми је написало 170 господине Бруно Векарићу, извините, али тако сте рекли гледао сам Вас на телевизору и тресао сам се. Силовања, пљачке, је ли нама ишта доказано. Ја сам вам рекао на почетку ако ми ишта докаже, осим нормално овог човека, сад ћу с њим имати дебату, да ми дате 20 година јер то је највише, поготово силовања. Пазите нешто, поготово силовања, овде има људи, зна цела Пећ за мене, ако вас интересује од Гурија, од Борислава Влаховића, од свих мојих команданата који буде ико и другога, ико буде о мени ружну реч рекао ја признајем да ме разапнете на крст, а 2006. године читам од госпође Наташе Кандић на интернету, јер ја немам интернет, донео ми један друг, где сам ја Босанац, Шумадинац главни у јединици. По чему госпођа, ја Вам се извињавам, али по чему Ви то закључујете? Ја сам спреман, Ви кажете 400 људи протјерано. Тих 400 људи да дође, имате моје слике, ја сам се понудио, даћу још својих, имам 300 слика кући и да на мојим сликама где год нађете тромблонски наставак да ми то буде 5 година робије на било којој слици и где нађете тромблон да ја носим на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да Вам кажем. Значи, сад постављате питања. Ако Вам треба помоћ омогућићемо да у паузи разговарате с браниоцем да то се договорите како иде.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Заборавићу, па сам зато, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад сте одржали говор, сад питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево овако, питао бих вас часни суде да ли да ја узимам у обзир ону изјаву коју је јуче рекао, како да га назовем "ПС" или сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Рашковић Зоран.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао је да не признаје ту изјаву, јер нема његов потпис, па могу ли ја да се користим ту јер ако он не признаје да не користим уопште ту изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да му предочите нешто? Можете из те изјаве и он ће рећи да ли хоће или неће да одговори.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е, па добро. Ако сам нешто пречуо, неко је већ питао, Ви ме молим Вас обавјестите, јер стварно не знам, врло сам узбуђен. Ево овако, кренућу, то нисам ни записао. Где си ти мене упознао Рашковић Зоране и гледај ме директно у очи, значи цело време гледај ме у очи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, мора да Вас гледа преко монитора, иначе ми не видимо сведока, ми имамо предност, ми морамо да га видимо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где си ме упознао, немој да се смејеш него реци где си ме упознао? Ово није смешно, ово глава зависи од овог. Где си ме упознао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Баш као што сам рекао Ранко је најјачи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видиш, интелигентнији од тебе, је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Најјачи, а нарочито ми се свидело ово гледај ме у очи глава лети.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам тако рекао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да и ја одговорим Ранко полако. Тешка је атмосфера, тешка је прича.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Супер, супер, одговарај ми на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Момићу, сачекајте да одговори на питање, човек каже да се уплашио кад кажете гледај ме у очи, глава лети за ово иде 20 година робије, то је било после тога.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Наоружан сам па ме се боји, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви се боје наравно.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Судија, извињавам се молим Вас, можда сте у погрешном контексту тога. Он је на себе мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам објашњавати господине Радићу. Господине Радићу шта је Вама? Седите сада.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Да ли сте ме питали шта је мени, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас господине Радићу да упадате.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: То је већ другачије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Момић и сведок Рашковић да упале микрофон. Шта сте одговорили где сте се упознали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У хотелу «Метохија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас, значи морате да гледате у микрофон и у нас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У хотелу «Метохија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте њега да гледате него нас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али он толико инсистира, ја стварно сам дошао да га гледам у очи, њега нарочито, баш њега нарочито, тако

да и рекао сам у хотелу «Метохија» у фоајеу ја, ти и Небојша Минић смо седели ту. Довезао ме том приликом Зоран Дамњановић «Ћело», да ли се сећаш тог?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извини, ја тебе питам, немој ти мене, па ћемо касније на то доћи. Ја ћу ти доказати другачије, али пази мало, видели смо се и у хотелу «Метохија». Шта сам ја радио у хотелу «Метохија» ако знаш, а вероватно знаш? Шта сам радио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Упознао се са мном и питао ме «Би ли ти Зока ишао с нама да будеш возач». Је ли то лаж Ранко?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта сам ја радио Зоране Рашковићу у хотелу «Метохија», пошто кажеш да све живо о мени знаш, знаш кад сам цигару запалио, знаш да ме цитираш?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изузетно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично. Шта сам ја радио у хотелу «Метохија», то те питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Седео и пио пиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овде, ја Вас не чујем уопште, уопште ништа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се. Како да комуницирам с њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко овог монитора.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не морате да ме гледате у очи, не морате, не мора, нек' се окрене тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам појма али има могућност да овде дође оптужени.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја баш желим да те гледам у очи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Немаш ти образа, окрени се слободно тамо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Озбиљно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта сам радио, да ли сам се нечим бавио, радио сам нешто у хотелу «Метохија»? то ми је човек из полиције нашао посао. Шта сам радио тамо Зоране Рашковићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да питамо тог ко ти је нашао посао, ја кажем да си се упознао са мном и да си ми рекао «би ли ти Зока пошао с нама да будеш возач». То је било негде јануара месеца те 1999. године ту смо се и упознали Ранко, шта је сад спорно, зашто си толико узнемирен и шта хоћеш да ме питаш. Да ли си био запослен у «Метохији» или тако нешто ја стварно не знам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Зоране Рашковићу, узнемирен. Ти си у затвору 10 година и ти си тако навикао, ја имам породицу Зоране Рашковићу који су гладни кући и ако ја нисам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Навикао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините, Зоране Рашковићу, могу ли да завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, значи питајте човека шта имате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам примедбу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу ставите и можда питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево одмах па ћемо по реду. Овако, ја сам у хотелу «Метохија» водио посао који ми је дао човек, а из полиције су га послали да ја то могу да водим. Војо Абрамовић, ја мислим да је још жив и ено га у Смедереву држи «Краљев двор» мотел држи, «Смедерево» ресторан на Ушћу код којег сам био и ја и «Шумадија» ту смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али што је то сад важно? Ви стављате то као примедбу, је ли тако да сте Ви радили тамо?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Примедбу зато што човек не зна, а нисмо се упознали ту, него смо се упознали у пицерији «Стефанел», где је моја тадашња девојка Момич Далиборка радила и где је дотични господин радио док га није Миро Маликовић, газда, истерао. Пазите нешто, то све има везе значи. Истерао га је Миро Маликовић, после војске је дошао да га пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то сте нам већ причали, да ли имате још нешто? Рекли сте да су радили заједно Ваша жена и он, да су њега избацили, то сте нам већ испричали. Питајте га.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је било 1996, 1997?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га сада да ли имате нешто?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли сам ја знао возити ауто Зоране Рашковићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дабоме да си знао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И ја тебе први пут видим и зовем те да идеш ти у плачку са мном, то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање, чекајте да чујем?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Први пут га упознајем и зовем те да идеш са мном у плачку, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба. Значи, да ли је то, да је то невероватно?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је, Небојша Минић те упознаје са мном.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Први пут и ти сад стварно видим почео си из почетка што се слажем, ти оспораваш да смо ишли заједно у те плачке, је л' то хоћеш да кажеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није важно, ми не расправљамо. Слушајте ме.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу да те испратим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хоћете да ја изађем суднице напоље па нека он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да изађете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па прича, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича потпуно невероватно, значи нема то везе уопште да ли сте ишли заједно и возили кола и ко је шта радио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Има, зато што ме прави пљачкашем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма пустите пљачкаше, идите на бомбардовање, на ову Ћушку 1999. године?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, то ћемо све да прескочимо. Пазите, то ћемо све да прескочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да прескочите Ћушку, како да прескочите?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да прескочимо то пљачке и то. Е одлично, пошто ја имам од СУП-а Пећ добили смо сви, ниједна таква, мене нико нигде не спомиње, значи има подебео досије, а може да се позове Боро Влаховић па да се пита. Идемо даље на питања. Извините, само мало. Ово смо значи решили. Ево овако, пошто ми је то друго питање, хтео да му поставим, није у вези мене него баш у вези «Ћалета» Срећка Поповића, не да га браним исто, али ово ми је остало онако упечатљиво. Пазите нешто. Он у својој изјави од 09.09.2010. године страна 11/138, то је ова нова изјава, наводи да је «Ћале» издвојио групу од десетак Албанаца, то је чак јуче рекао и да их одводи са Булатовићем који је носио митраљез и то исто понавља на питање тужиоца, страна 22/138, исто нова ова изјава, да би касније у истој тој изјави страна 122/138 и 23/138 на питање адвоката Срећка Поповића господина када је рекао да «Ћале» није никога одвео. Пазите нешто, то је врло битно, значи у истој изјави, само прескочите два листа човек га пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, погрешно се предочава изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово су примедбе, немојте викати тужиоче. Искључите сами тај микрофон. Ово ставља човек примедбе. Тужиоче, пустите оптуженог да стави примедбе. Искључите микрофон.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па ако желите и Ви истину да сазнате саслушајте и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја не знам шта им је у циљу да неког затворе цабе. Стварно ја да сам тужилац, не знам стварно не могу да их разумем, не могу да их разумем, стварно не могу. Ево овако, погледајте сада и поставићу њему питање. У својој изјави од 20.11.2009. године, мада се и не зна од кад је та изјава, имају три датума на њој, страна 8, изјављује да је по доласку у Ћушку видео тамо десетак територијалаца како нас

чекају, да би у истој тој изјави, значи иста изјава, не друга, исти дан на страни број 10 рекао 20, па бих га ја сад питао је ли било 10 или 20?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих територијалаца?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Је ли су то људи, нису јабуке значи да их побркаш, то су људи дупло више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте значи кад питате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико је било људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било територијалаца?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Као што пише у мојој изјави, као што сам рекао код истражног судија, као што сам рекао на главном претресу, дакле десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Двадесетак, значи није 10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Само једна моја напомена овако, пошто се сјећа човек шта сам причао и све живо и кад сам запалио цигару а не зна људе, мјеша и то, то ми је чудно па и убијање чак.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 'Ајде питај ме за ту врсту кад си повео па ћу то детаљно да ти објасним.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где се журиш, је л' идеш негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу, сачекајте. Господине Рашковићу, пустите оптуженог да постави питање и стави примедбе.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овако опет, у изјави од 20.11.2009. године, страна 12, каже да се не сећа човека који је носио митраљез. Пазите сад нешто, да би га у изјави од 09.09.2010. године лепо именовао. Јеси се то сетио у међувремену тих годину дана или ти је неко рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предочавате то ову изјаву страну 12. Прочитајте ми где он каже да се не сећа тог човека, хајдете прочитајте?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не зна како се зове тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не зна како се зове то да, али каже мада му лик јасно памти.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 20.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, каже, «чијег имена не могу да се сетим, мада му лик јасно памтим». Да, и шта је питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не чујем Вас ништа судинице. Не чујем Вас ништа, рекох.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем да предочавате изјаву у којој он каже «имена не могу да се сетим, али лик јасно памтим» и шта је питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А 09.09.2010. године лепо га је именовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда нам је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Питање гласи: Како је се сетио имена тог човјека, да ли се он сам од себе, гледајући једну тачку као јуче што је испричао, или му је неко рекао, то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко сугерисао уопште која имена треба да кажете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му нико није сугерисао да каже нека имена.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овако, опет су људи у питању, па ћу ја доћи на своје касније. Такође, у старијој изјави од 2009. године, страна 14, каже да је у Захачу било десетак убистава, а у новијој од 09.09.2010. године 4-5, то је значи опет дупло, опет дупло, није човек 1, 2, него дупло и такође каже да је «Мртви» убио неког нашег борца из Крагујевца и то каже да није видео него чуо. Ево овако питање опет, пошто су ово људи, значи а не животиње, не дај боже, шта је од овога тачно и ако није видео од кога је то чуо, ко му је то рекао, то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог дечка из Крагујевца?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли је убијено 10 људи или 4-5? Ево ја ћу Вам навести и где је то да не тражите. Хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете молим Вас.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Стара изјава, страна 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, страна 14, ево сад ту тражим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је значи, све греша по пола, није рекао 4-5, 5-6, него каже 4-5 па 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда десетак спорадичних убистава, је ли то?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е, одлично, а погледајте сад од 2010. године да је било 4-5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви ту видите разлику десетак и 4-5 и сада питате сведока "ПС".

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико је било тих убистава и рекао је да није чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Вам је то страна 4-5? Ништа се не чује? Која Вам је страна тих 4-5?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То једино сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете, 4-5 или десетак, ето то је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, молим Вас питање преко Вас пошто Ранко се запричао. Шта је питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, дакле, колико је у селу Захач убијено људи, да ли десетак или 4-5 па Вам он ту предочава да сте једном рекли десетак, а једном 4-5?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дао сам изјаву на те околности што се тиче и Захача и Ћушке и нек' остане при томе.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи, нећеш да останеш 4-5 или 10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће да објасни ту разлику.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро значи. Не знаш ни од кога си чуо, је ли? Не знаш од кога си чуо то? Ко ти је рекао то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 'Ајде питај ме за врсту?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта кажеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте му ништа, само Ви наставите с питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Ево овако, то је већ питао и овај момак прије мене Синиша за овај баш сандук, за сандук пушака. Знате, у сандук стаје 10 пушака, а чак је у изјави својој рекао да је и пушке и бомбе све то у један сандук ставио и то има исто, наћи ћу Вам ако треба, али мислим да то и није тако важно. Друга ствар, кад си отишао по те пушке ти с «Мртвим» у касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је кад је отишао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Кад, не знам, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то морамо да нађемо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Први дан рата, је ли тако рекао, после подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево да нађем, не знам уопште тачно, не могу да се сетим тог дана, значи тек је скинут тај транскрипт, па нисмо читали, али наћи ћемо, иде «Мртви» код Боре Влаховића па псује, па иде код онога, овог у војску, па ту разговара и тако даље. И шта је сад ту питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знате шта и врло је важно и видећете и Ви да је то врло важно, али прво бих му питање поставио. Које је «Мртви» делио те пушке да ли случајно знаш и бомбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је коме је делио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био тај састанак па он је дао и њему, он је чистио то ону маст.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Госпођо судинице, поштовано вјеће, ја сам пушку своју задужио у школи, ту ноћ кад је бомбардовање почело нико није био у кревету, сви су били на ногама, целу ту ноћ је изношено наоружање, муниција и тенкови су се чули. По тенковима сам и чуо да је почело бомбардовање, упалио сам телевизор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предочавате да постоји разлика између оне Ваше одбране и онога што је он рекао и да он Вама није дао пушку нико други, је ли тако, него сте задужили пушку у војсци регуларно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И мени и још доста момака овде. Па коме је онда то дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама то познато господине Рашковићу? Ја Вам сад предочавам одбрану Момићеву?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, молим Вас тако предпочите ми пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, ја Вам предочавам његову одбрану, није му «Мртви» дао пушку никакву, задужио је у војсци.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли сам се ја изјаснио да је Ранку дао пушку «Мртви». Ја сам рекао да је узео «Мртви» пушку и ја сам добио пушку, а касније «Мртви» је то давао ономе ко није имао и што је њему врло добро познато иако би он волео да му је меморија кратка. У штабу смо имали муницију у том дневном боравку где се касније свако допуњавао како је желео. Ако му фали муниција узме бомбу, зоља је била и уопште тог наоружања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро хвала. Можда је то и неважно, само хоћу да докажем да ниси у праву, јер моја напомена је стајала, значи касарна је сравњена са земљом да ли други дан и сви су, није нико смео, стража није смела, што он каже стража, није стражар смео да стоји на капији, госпођо судија питајте целу Пећ. Глупо је да о томе причам, али то је неважно за мене, идемо даље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад је сравњена касарна, изјасни се на те околности, ово су битне ствари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало, он пита, после можете да се суочите или тако нешто.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ово нећу, ово нећу. Ево ти моје питање. Ти у свом исказу то нисам ни записивао који је број, јер то сви знају и тужилаштво и Ви да је то изјавио. Наводи да смо се већином сви мање-више обогатили и да смо живели по албанским вилама. Ви добро знате шта су виле, значи кад кажемо вила шта је вила. Е, сада питање за сведока, а то га је питао и мој адвокат јуче, а хтео бих ако ми дозволите опет ја исто да му то поставим, пошто каже да ме врло добро познаје, вероватно би требао да зна где ја живим и тако, је ли тако ако је реално? Сад моје питање једно: Да ли знаш где сам ја живео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, је ли јуче одговарао Вашем адвокату?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одговарао јуче Вашем адвокату?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па рекао је да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како онда га питате поново ако каже да не зна?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како каже да сам живео у вилама албанским, то хоћу да кажем судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то примедба, не зна где сте Ви живели, али је генерално рекао да сте се сви обогатили и живели у вилама.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Моја је примедба следећа да сам живео код Вујовића, тетке од покојног Жељка Ражнатовића «Аркана» и плаћао стан, а прије ње живео сам у 2х2 где су ми Рада и «Мртви» долазили пар пута код мене у стан, тад њега нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете да питате да ли Ви знате да је оптужени Момић живео у стану тетке Жељка Ражнатовића «Аркана» изнајмљеном и да је накнадно тек кад је закупио стан сазнао да је то његова тетка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја за тетку први пут чујем, а Ранко Момић, алијас Ранко «Босанац» је одвојио добру шиптарску кућу, ајде да не буде вила, али онако добра шиптарска кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Да ли ја, пошто ови већином људи овде знају, да ли ја могу, како ја сад да ступим у контакт да свако од њих изађе па да каже где сам ја живео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо касније да видимо као неки Ваш доказни предлог, а Ви сад наставите с питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично, браво, а има и сведоци који ће рећи где сам ја то живео. Можеш ли ми навести дио града кад знаш да сам живео у албанској кући, дио града, не кажем ти улицу, него дај ми реци нешто од пола, пола града? Знаш где је «Стефанел»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно је део града?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знаш ли где сам живео друже, знаш ли који део града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више понављати једно исто.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не чујем Вас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, немојте понављати једно исто, не чујете ме јер причате све време.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ми то буде сугерисала судска и затворска стража. Изволите, да ли знате део града у коме је оптужени Момић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изјаснио сам се јуче на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не зна? Одлично, супер. Ево овако, изјављујеш овде да си возио «Мртвог», је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако питати, значи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је изјавио, значи не можете питати да ли је изјавио нешто што је изјавио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, ја ћу само да ставим. Јеси га можда возио два, три пута, али лаже «Мртви» никог није пуштао, «Мртви» је стално возио сам, лаже, то лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је возио «Мртви» то је потпуно за овај 14. мај није баш толико важно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па морам све по реду, доћи ћу и до тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде дођите до суштине, после се бавите овим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево идем. Изјављујеш да смо 24. кад је било то у Ћушкој, у мају то у Ћушкој кад је то било, датум тај 24. не знам, 24. да смо у Ћушку сви са аутима отишли у центар села. Да ли смо отишли сви комплет са аутима у центар села Ћушке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то, значи не можете да питате да ли смо, кад је он рекао, он је то рекао и јуче посебно га је господин Крстић питао и он је то разјашњавао. Значи, питајте питање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините. Да ли знаш где сам ја узео «Аудиа»? да ли знаш где сам узео «Аудиа» тачно да ми кажеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да сте, ја не знам одатле из те акције узели неки ауто, ја не памтим можда «Ауди», мислим да је рекао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам Вам то све објаснио како сам ја узео тај «Ауди», него њега питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пазите, онда му то кажите. Да ли Ви знате како је тачно он тај «Ауди» узео, тај што је довезао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ранко «Босанац» је тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно с пуномоћјем сте Ви причали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је, узео, частио, обогатио себе за још једно возило, узео је «Ауди 100» чини ми се или «Ауди» тегет боје и оно што ми је било и по чему сам и запамтио што уопште није битан детаљ, али сам запамтио и возило и цео догађај, то је то пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Ви њему предочите своју одбрану.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како да кажем другачији од осталих, да је он носио бланко пуномоћје да му овај потпише комплетна овлашћења, пренос и то све како иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати више. Оптужени, ја констатујем да Вам он понавља нешто што је испричао два пута и јуче и прекјуче. Шта Ви питате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И ја га и не чујем, свеједно Ви га чујете, не морам га ја ни чути, ја ћу само понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја га уопште и не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га не чујете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неке проблеме?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Уши су ми, притисак неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Вам је притисак сад.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: У ушима оно знате кад преко планине идете па притисак у ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте онда, концентришите се па ћете чути. Дакле, он Вама понавља нешто што сте чули јуче и прекјуче, па Вам сад понавља трећи пут. Није ово први пут да слушате па се чудите. Понавља причу с пуномоћјем. Дакле, шта Ви њега питате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Питам га тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он зна како сте узели због пуномоћја и шта га питате сад?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли зна тачно мјесто, на којем мјесту, на почетку Ћушке, у Ћушки, у Захачу, где сам ја узео то ауто, то га питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим да ли је то рекао на ком месту јер не може да понавља.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није то рекао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у селу једном, само да видим како се зове то село.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то у селу, «отело се двадесетак возила у селу Захач», село Захач то је то, рекао је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да Вам кажем сад једну напомену госпођо судија. Тај «Ауди» уопште није нормално ни пријављен. Ја сам Вам рекао како је текло то и где је тај човек био. Тај «Ауди» није био тегет, прво то. Тај «Ауди» је био сиве боје, металик сиве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите му «није тачно да сам узео тегет 'Ауди' него сиви».

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Чита нешто човек. То је био «Ауди» сиве боје и то није «80» ни «100» него «Ауди 200» који је био '87. годиште и човјек је отишао у Рожаје и поручио му по човјеку који га је превео тамо да му ја пошаљем папире да он то преведе на мене. Пуномоћ ако сам ја имао госпођо судија, имали сте га и Ви сви, значи не волим да се клетвем, ја бих најбоље волио, али знам да је то немогуће да одем на детектор лажи ја и он, то бих најбоље волио, разумете. Значи, ја Вас молим ако може икако и да га све за ово питате, за све ово што сад говори има ту истине стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али хајде сад наставите с питањима, ово је била примедба за «Ауди».

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично, ево сад ћемо наставити. А тај «Ауди» што сам узео узео сам на почетку Ћушке и један момак је сео у мој «Голф 3».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он Вам предочава одбрану своју.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И довео сам га до гараже своје. Ја сам то рекао и у истрази и вратили смо се оба двојица заједно са «Голфом 3» који је он рекао да сам ја узео у Ћушки у Захачу новог «Голфа 3», то је он рекао, па зато га нећу ни да питам за тог «Голфа 3», јуче то није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате сад још неко питање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам те питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, само Ви пређите на питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините само док ја ово видим пошто ми је. Ево овако једно питање моје. Зашто би сви по твом мишљењу ишли у центар села, па се онда из центра села опет враћали километар 'вамо, километар тамо, километар тамо да би започели ми акцију? Ево по твом мишљењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам одбијам, то је примедба, то може да буде примедба, а то као питање зашто би по твом мишљењу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је неко као војно питање, то може да ради само из «Лазе Лазаревића» кад би пустио па би тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да је то са становишта војне неке стратегије да је то нелогично? Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите нешто, авиони су кружили, каже он колона возила.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 'Ајде Ранко, ушло се у село са бабама, децом и женама, бре ко је пуцао на тебе, о каквој тактици причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме господине Рашковићу, полако, уздржите се. Да ли имате још питања?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не бих под другим околностима, ја сигурно и да сам се напољу срео ја и овај човек не би причали данас то гарантујем. Никад ја и он не би причали под овим околностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево он Вам поставља питања. Колико још имате питања да знамо због паузе?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико много?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам много, сад ћемо доћи на најглавније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде онда долазите на најглавније са питањима без говора.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не добро, ево питам због чега, јер кад смо ишли са аутом ми смо били раздвојени по 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више држати говоре, после ћемо предочити Вашу одбрану. Питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 'Ајде нема везе. Да ли знаш ко је био са мном у групи кад тако добро памтиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ко је био с Вама у групи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао је тројицу, двојицу са мном. Па јесам ли ја водио два човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је ког се сећа и ког се не сећа, разумете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Ево овако, ово ћу прескочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сугеришете Обрадовићу да хоћете да се одморите мало, на паузу? Да. Ево ја зато и питам оптуженог Момића колико још минута оптужени Момићу? Пола сата, 20 минута?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хоћемо на паузу онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас колико још имате временски питања на пример? Ја Вас питам оптужени Момићу, немојте демонстрирати ништа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам доста госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате доста? Више од пола сатта?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па имам, јер све сам ја крив, ја морам да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда се вратите на место, направићемо паузу, два сата смо већ овде. Изволите вратите се оптужени на место па за овим изведите сведока.

За овим суд ОДРЕЂУЈЕ паузу ради одмора у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, видимо се у 16 и.

НАСТАВЉЕНО након паузе ради одмора у 17:00 часова.

Присутни су дакле сви и даље оптужени, браниоци и тужиоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведите сведока.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу нешто да питам док не уђе сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли шансе да оптужени приђе мало ближе овде јер се оданде не чује ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, шта каже судска стража, стража из ЦЗ-а, Митар шта каже? Митар уопште није ни чуо. Не може? Они не могу то да одраде? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте овде командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу људи да се старају за безбедност на тај начин. Стварно лоше чујемо. Је ли неће моћи овде на пример да седи, на овом? Да ли ради овај, не знам да ли ради овај микрофон? Ту на том месту где је документ-камера? Ту ћу да се искривим док гледам. Да ли може Митре овде или овде? Може да се адвокат Петронијевић. Немојте да се померате из навике. Таман ћемо овде моћи да видимо лепо. Да ли је у реду овде оптужени? Да ли је у реду ту? Ту је добро? Добро. Да ли се Ви осећате безбедно господине Рашковићу? Безбедно се осећате? У реду је све? Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Штавише, више ми овако одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама више одговара.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, можете да наставите оптужени с питањима?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево сад ћу одмах, па ако. Ево овако, ти Рашковићу изјавио си у изјави, је ли тако, да сам ја одвео једну групу људи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Око 15 људи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где сам ја то одвео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Правац само?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта он мисли зашто сам ја одвео, зашто сам их одвео?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само, пошто смо ушли у контакт, у дијалог, у контакт, да ли хоћемо стварно да се правимо да се то није догодило и да их стварно ниси повео.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па чекај, ја се ништа не правим, ја тебе питам хоће ли он мени да одговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му шта, значи у ком правцу их је?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То значи да остајемо на питањима и да не улазиш са мном у дијалог. Одговори ми, послушаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете после да се суочите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Питања ти ја постављам и ти мени одговараш. Ако ја будем улазио у дијалог, улазићеш и ти, мораш нормално, ако ти ја не улазим како ћеш ти, одакле теби право, па ја овде браним, не браниш ти.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Желим да испоштујем овај суд, не тебе, већ овај суд. Да бих знао да ли смо у дијалогу мораш да ми кажеш, а тренутно се налазимо како сам те разумео испред групе оних 15 људи који истовара, шта је било, шаторско крило, истовара новац, драгоцености, личне карте и све што су имали код себе. Да ли се сећаш те групе од 15 људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте да негодујете тако. Дакле, морате да му одговорите, а дијалог тај неки може касније приликом суочења. Значи, он Вас пита у ком правцу од вас сте одбили ту групу и ја сада, пошто је то било, а не то је првог дана колико ја овде могу да прочитам, ако је то нешто другачије или ако нећете све да понављате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Савршено сам разумео, изјаснио сам се на те околности уколико смо на питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада следеће питање његово је шта мислите зашто их је он одвео тамо, то је као шта мислите зашто је?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како сам рекао тамо је хладовина, сећаш се?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Тамо је хладовина, је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хладовина да не стојимо на сунцу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Само једну напомену да ставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Примедбу, да, пошто нисам ја овако нешто баш навикао на ово, па ево. Знамо ми сви ево колико нас овде има да неко не зна шта је јуче јео и причао са женом и дјететом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а примедба?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па то је та примедба, 10-12 година је прошло, човек мене цитира, а не сећа се неких ствари, не зна какав ми је био «Ауди» боје, а сјећа се да је било сунце и да сам ја рекао да иду у хладовину, мислим глупост, стварно глупост. Значи, озбиљно говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја знам да је он врло интелигентан, ја сам то видео, био је идол, значи и доле је био идол, изузетно интелигентан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али немојте сад то да причате. Да ли имате сада још неко питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, добро. Где си ти.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ранко, што се тиче нико није навикао, ни ја нисам навикао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу ли ја да постављам питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим шта хоће.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче цитирања и одређених сцена, мислим да сам био децидан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да си ме тетовирао Ранко. Погледај ме Ранко, има те у мени Ранко, има те у мени после 12, после 30 година и даље ће те бити у мени, има те у мени, тетовирао си ме човече, Ранко Момићу «Боске».

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, доћићемо до тога, да те није случајно тетовирао Баљај, фамилија Баљаја, ту је тужилаштво, да те нису они случајно тетовирали? Видећемо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте још неко питање или ћу да одредим суочење уколико не можете овако да обавите то с питањима?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где си ти стајао, сад да покажемо мапу ако има, имам ја мапу, али нешто сам ја на њој написао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју мапу, коју мапу да покажемо, само ми покажите, дигните?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту мапу? Добро. Сад ћемо ми да нађемо нашу из списка, а Ви наставите с питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Само питање да ли би могао по мапи да ми покажеш нешто и тако што те будем питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад идите на друга питања док тражимо мапу. Сад ћемо да нађемо тужиоче, немојте довикивати на тај начин. Наставите господине Момићу, наставите с питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хтео бих да поставим ову мапу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекла сам кад нађемо мапу, Ви наставите с другим питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Овако, сад сте ме мало збунили, хтео сам ово да ставим па.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Збунио сам те, је ли да?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па збунио сам се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или наставите с питањима или да одредимо суочење.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећање мој Ранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Рашковићу да чујемо питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где си ти стајао у том моменту, у том моменту када сам наводно ја, «Шумадија» и Мацо Вуковић како си јуче и рекао, повели групу од 15 људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада да видимо да ли сте то рекли, а ја мислим да јесте?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Тачно ме интересује место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тачно Вас интересује, он је причао да стоји на тргу и да све гледа с трга, шта тачно, објасните шта тачно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Чекајте, интересује ме, то је врло важно, знате и Ви где је тачно стајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће показати на мапи. Сада кажем Вам наставите с питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико је та кућа где сам ја одвео те људе, како ти кажеш, са дотичном двојицом, колико је удаљена од тога пута где си ти стајао, значи где си ти стајао од тог мјеста до те куће колико има?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извињавам се. Управо сам те видео, само ти је коса порасла и мало си нервознији. Што се тиче куће ја стварно немам ту мапу, кућа је успут према Пављану или према Захачу, тај део кроз Пављана. Кућа се налази, она је успут, тараба је, тараба, нема зида, приземна је кућа, сећаш се?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сећам се да си ти јуче рекао да су старе ствари унутра, што ти није нико споменуо, па због тога те питам како знаш. Колико је метара била удаљена од мјеста где си ти стајао, то је моје питање, колико метара, не мораш тачно рећи, отприлике реци?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како бијаше судски израз за нешто што нисам рекао, како се то каже, мислим да старе ствари, намештај никада нисам. Да ли се то зове заблуда, довођење у заблуду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јуче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не може, није рекао. Ево сад ћу ја да тражим овде. Није рекао никада старе ствари. Рекао је да је кућа мала, да је онако нека сиромашнија кућа, али да су старе ствари у њој то није рекао, што нешто нисте можда разумели?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То значи да би било добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нешто је споменуо стари, нешто је споменуо стари, да ли ствари или то, али видећете Ви касније. Колико је метара, значи то га питам, али ево никако не одговара, колико је метара било од мјеста где је он стајао и где смо наводно ми одвели те цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли можете да определите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја овог тренутка, овог тренутка ја све могу везано за овај случај конкретно, а тако јасну слику не могу да Вам опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико метара му реците, молим Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од нашег места где смо стајали, па онако, па онако, има сто метара.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Напомена једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Господо, колико ја мислим, двадесет, тридесет метара и сто метара је врло велика разлика, видите зашто Вам то причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте нам образлагати, морате да ставите примедбу, значи не можете на тај начин да се уопште да се понашате у поступку, али уопште.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, сада питајте сведока.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Изјавио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сада питате сведока, можете само да кажете, да је то супротно његовој изјави, од када и крај, разумете, говори више не.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Супротно је његовој изјави коју је дао прошли пут, значи када је то било 2010. године, где је споменуо да је двадесет, тридесет, до тридесетпет метара највише, ето тако, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље..

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јеси ти господине Рашковићу, са тог свог места, значи са тог свог места где си стајао, десет метара тамо, десет метара вамо, како си рекао да си се кретао, јеси ти видео ту кућу и улаз те куће, то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео улаз у ту кућу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да и ту кућу, кућу прво па улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућу Вам одбијам, а улаз може.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са мог места се види кућа, како се зове она степеница пред улазом, како да то назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовите трем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Трем, видим трем, врата не, али трем да, добио си одговор.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, то је твој значи одговор, видиш трем, је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видим тебе како уводиш унутра око петнаестак Алабанаца цивила, следи те «Шумадија» и Маца Вуковић.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, не чуди ме, напомена само, не чуди ме ово његово, јер он значи нон-стоп у његовој изјави, ако Ви мало видите, спомиње «Руса», Мацу Вуковића и Синишу, док Синиша сада није пао, значи све људе он избацује неке људе који могу посведочити да то није тако, али мислим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Најважнијег тебе спомињем од почетка.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу ли ја да, ја се Вама обраћам, не обраћам се њему, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите Ви са питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи, све људе спомиње који су људи недоступни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли, то сте већ рекли.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, даћу Вам ја где се налази Александар, па ако може тај Рус, Тужилаштво доћи до њега, нека га пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније ћете те доказне предлоге у своју одбрану, а сада крените на питања, тј. наставите са питањима.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево, ево.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хајмо силовања да се сетимо, Ранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се обраћате, то ћете после на суочењу, господине Рашковићу, дајте да видимо да ли има још неко питање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам, него сада, сада сам све прескочио. Да, да ли си ти Рашковић Зоране, видео да смо нас тројица убили те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, рекао је да је чуо рафал и да је видео како излазите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није видео, значи, аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам одбијам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, Рашковић Зоране, ко је први изашао из те куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, објаснио је начин на који сте сви изашли из те куће.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, ја сам пушио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво истрчава, да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, рекао си да је метак рикошетирао и окрзнуо по нози Николић Милојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати уопште, рекао си то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Стављам само примедбу, јер бих желео, желео бих да Николић Милојко пред вама свима изађе овде и да подигне, у

коју он каже ногавицу, ожиљак од метка, значи то мора да се види, ја сам се посекао пре двадесет година, ево га овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, стављате примедбу да би се ожиљак од метка код Николић Милојка могао да види, али се не види, добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Мислим, има од мина, нога му је сва раскомадана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте за његову ногу сада да, питајте га питања која се односе на Вас.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, само мало.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја, извињавам се, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не говорите да чујемо питање.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Примедба једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква примедба, ништа не говорите, после можете да кажете неке своје импресије и то, нека своја осећања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, сада да чујемо питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Још једно питање, рекли сте, ако сам добро схватио, да је Мацо Вуковић остао задњи у кући, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није рекао да је Мацо Вуковић остао задњи у кући, он то није рекао да је задњи остао у кући.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Кога си задњег видео, па нека ми онда каже по реду, кога је видео да је излазио из те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да Вам прочитам шта је рекао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, кућа – «први је из куће истрчао «Шумадија», тога се јасно сећам, са његовом карактеристичном псовком», ја Вам нећу читати сада, мрзи ме.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Чуо са сто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки метак је унутра рикошетирао ваљда и пробушио и тако даље. Затим је изашао Ранко Босанац најноншалантније као што је ушао и тако тек на крају трећи је изашао Мацо Вуковић који је остао то да запали пошто се видео дим изнутра. Шта да Вам каже ту? Које је питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Питање ево једно просто ако ми дате да кажем. Ти си са толике даљине чуо где «Шумадија» псује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је примедба. Примедба, ако он каже да је чуо и понавља ту псовку онда је Ваша примедба да он то није могао с те даљине да чује.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да. Добро, има пуно контрадикторности па зато питам. Не знам. Можда ћу се вратити на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада иде то као примедбе те контрадикторности.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Можда ћу се вратити опет на ово док се мало сетим и то да идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао си да смо према Захаћу ишли у две групе јел? Са две стране пута и рекао си да је с једне стране ишла једна група, с друге стране друга група јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете питати рекао си јел тако. Значи, питање. Шта је са господином Радивојевићем? Како ништа? Добро. Изволите господине Момићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ништа, само слушам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу ли да наставим ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Питање. Ко је водио групу са десне стране пута? Ко је водио групу са леве стране пута? Ја га питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У овом тренутку не бих знао то да прецизирам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Једна само примедба. Јуче је изјавио да је вођа групе да ли са леве или са десне стране ја и «Мртви» а да је исто тако да ли с леве или десне Срећко и Шумадија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што га онда питате? Што га онда питате поново, ако је изјавио?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Примедба, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која примедба?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па видите да сада не зна, јуче је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па што га питате уопште ако, зашто га питате?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па нисам се уопште кретао тако, нит сам туда ишао, због тога госпођо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите то онда као примедбу. Ако је човек рекао а Ви га питате, свашта. Да понавља сто пута.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А знате зашто га још питам, видите важно је. Зато што је одмах после 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Проверите, рекао је да је Шумадија, ја и Мртви да смо водили групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Мислим, не знам е то је то. Е сада, изјавио је да вози ципа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта је изјавио, питање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не, па после ћу питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада одмах питање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па како да поставим сада питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да ли, је ли, јел тако.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где је видео Руса да навија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И за кога је навијао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је видео?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Руса да навија и за кога је Рус навијао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам као неважно. Где је Рус навијао.
Изволите наставите даље.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па зато што ме оптужио да сам ту силовао жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А моја примедба је што је у првим изјавама
рекао испред куће, а јуче на прозору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо даље.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Још једна примедба. Рекао је да сам носио
тромблонски наставак значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Погледајте у моје слике ја ћу Вам још донети
колико год хоћете, никад нисам носио тромблонски на пушци. То је
непрецизна пушка а и можеш је бацити после кад испалиш тромблон.
Немој ме гледат тако. Друго моје питање, рекао си да сам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тежак поглед а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, господине Рашковићу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Немој се нервират полако, ја сам оптужени ниси
ти друже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се обраћате сведоку, крените на
питање. Шта је Вама? Дакле, да ли Ви разумете да су сада питања?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где сам ја по твојим наводима силовао ту како
си рекао трудну Албанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама рекао је где је силовао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није рекао у којој соби, хоћу да га питам лево,
десно, у којој соби напред, назад, па видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у којој соби?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Он каже преко фотеле, значи мора бити у соби
не може бит напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па то га питам где сада, у којој кући да ми
опише ту кућу. Јер ако је силована ту жена да ми опише ту кућу, јер
хоћу ово да се истражи до краја, значи до краја да се истражи поготово
силовање до краја значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама то није стављено на терет.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како није кад ми он ставља то на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То човек прича о догађају, али то нема у оптужници.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Госпођо судија, ако је то лаж ако се то није десило, о чему другом да причамо? Ако се то није десило тако брутално убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте ми више објашњавати овде док тражим да видим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Немојте молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко фотеље или преко кревета или преко чега.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А зна и он јел сам силовао ја Албанку? Јел сам силовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да питате, кад он је рекао да јесте.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Срам те било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада то морам да констатујем.

Констатује се да док поставља питања оптужени поручује сведоку «срам те било». И да то понавља и поред опомене председника већа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ранко, Ранко.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па немој ти то, срам те било друже, срам те било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете понављати «срам те било».

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините, нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално кад причате све време. Док тражим сада ту собу и то, Ви постављајте даље питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево ја ћу Вам дат хоћете ли госпођо? Имам овде одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе овако како кажете што се тиче тог Пављана и тако даље, кроз прозор видим Ранка Босанца како врши сношај с неком Албанком. Пошто види кроз прозор ја Вам одбијам која је то соба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е и сада шта даље питате? Она стоји преко кауча пресавијена.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како зна то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је како, одакле гледа то, кроз прозор види.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао је да је стајао крај мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз прозор, то је Ваша примедба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И да сам му ја нешто рекао, што ја не могу то никад на суду да поновим као појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.Идите даље на питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Идемо с тога ужасног, тог злочина, зна и он. Нема везе. Рекао си.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад се сетим да сам имао некад страхопоштовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Још једна примедба значи, од сведока питали смо сведоке Албанце и то који су били, ја сам касније учествовао у томе, значи касније сам приведен и то, али колико се мени чини, не колико ми се чини, чак смо и питали, адвокат је питао да ли је било силовања. Знам да је једна жена рекла само хвала богу није убијена ниједна жена, ниједно дете и није било силовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље. То је примедба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Само питање још једно. Кад је он то видио да ли је још неко био са њим из јединице или у близини, да ли је то још неко видио, мислим ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је Рус и он.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И нико више? Добро, Рус опет. Е овако, ово је рекао ја мислим јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте господине Момићу, немојте се преслишавати наглас.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не, рекао је да сам ја купио злато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја више то заиста тако не могу да слушам. Значи, оптужени слушајте ме дакле, питања су да ли, је ли, ко и остало. Али не тако како Ви радите. Укључите микрофон и тако се сконцентришите на питање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јеси ли видео ти иједну пљачку, скупљање неког новца у Захаћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сада идете на то?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па то долази после тога па не знам шта ћу више. Шта да више. Ја имам доста тог рећ, ал не дате ми. Само да га питам. Шта да га питам? Не дате ми мислим оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорите господине Момићу више. Молим Вас. Да ли Ви знате ред у судници? Е овако, што се тиче села Захач каже овако прво сведок ставља ограду ту има само неке флешеве и тако даље, неке слике. У групи од 3-4 упада се по кућама, пали се, нисам видео масовно убиство, ту се уђе, Ранко Босанац, Вампир, Синиша, Лекић, Мртви, просто уђу у неко двориште, Ранко конкретно па оно са поњавом, шаторским крилом да ваде све из џепова. Немојте молим Вас

питати више оно о чему, оно што сте овде били у прилици да чујете пре два дана. Немојте одузимати време. Конципирајте питања са браниоцем ако Вам треба време, и немојте више одузимати време за друге оптужене.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, ево само ћу напомену на то да ставим на ту Вашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само можете примедбу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да губимо време да ја тражим. Мене не мрзи, ја ћу тражити. Знате, само отежемо тако.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Много је важно пошто сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите примедбу, не говорите више много је важно, без поштапалица.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Примедба на ту ћебад и да сам скупљао паре ту на ћебад. Ушао сам у двориште на капију само, видео сам људе неке Албанце, видео сам Зорана Рашковића и видео сам Мртвог, Зоран је стајао на вратима и мени се неки флеш појавио у глави и скупљали су паре где је Мртви на мене загламио «где си ти досад»? Ја сам био тотално на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ту околност можете да се суочите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите, тада сам видео први пут и оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког оптуженог?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Кастратовића, где сам дошао до њега и сео нек изађе човек нек потврди и то сам Вам већ рекао да не понављам ради неки Кастратија и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да понављате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је примедба. У изјави могу тако? У изјави сад, у изјави оној старој то је разлика, разлика значи у изјавама што сам и на почетку говорио. Могу ли то да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Момићу, можете да поставите питање и да предочите разлике. Да ли ме разумете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико је возило поплачкано тај дан како ти кажеш из Захаћа, Ћушке и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Већ је рекао. Даље?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико је рекао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте пратили?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Зато што је у изјави рекао преко 40 возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је моја примедба значи. У изјави је рекао да је поплачкано преко 40 возила а да су 10-15 оставили код неког Албанца па се вратили сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је Ваша примедба?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па то је моја примедба зато што није тачно јуче што је говорио и данас и у бившој изјави прошлој од 2010.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Разумете? Ја би сачекао па ако опет могу касније нешто ако се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сачекао би ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате код себе мапу? Имате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам али написао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледамо ову и даћемо сведоку, ову дајте сведоку да он може да прати, ову ћемо да ставимо на документ-камеру и јесу исте. И сада ћемо режију да замолимо да нам да слику документ-камере на монитору у судници. А Ви ћете морати господине Рашковићу да сада укључите монитор да би преко монитора могли да видите шта Вам оптужени Момић показује, односно да прво погледамо сви ту мапу, Ви је гледате, да нам кажете да ли можете да се снађете на њој. Значи, то је прво. Да ли можете да се снађете на овој мапи или не. То је село Ћушка. Да ли ту Ви можете да се снађете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Село Ћушка.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Спустите још мало доле мапу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Може ли неко да ми покаже где је био трг отприлике на овим, јел то у реду? Да знам одакле да се сналазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле да кренете. Овде су уцртане ове куће.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако је овде трг, овде видим два раскршћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Једно је са леве стране, једно је на центру карте. И ако ћу по томе да се опредељујем шта би био трг, онда би трг био у центру. Међутим, овде има нешто пише Сехери неки објекат, а ја се тог објекта не сећам. То под један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно не. Међутим, ово друго би био тај трг ако је то питање. Добро, шта је питање за мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на том, то како видите на тој мапи можете да отприлике према овим објектима који су ту да се оријентишете и да означите место где сте Ви стајали? Е сада, тако нам још мало спустите да видимо ово горе.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро. Само секунд. Госпођо судија, збуњен сам. Само да Вам објасним због чега. Сад на овој мапи која је код мене у рукама овде пише гробље где сам рекао да је трг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Међутим, ја се на том тргу не сећам гробља, тако да сам сада збуњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гледајте ову мапу на мониторима, ми њу гледамо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја имам исту испред себе и ово Сехери исто само што овде пише и на нашем језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на нашем језику, добро. Ви се не сећате гробља на том тргу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако је то тај трг, ја бих се сетио гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неко питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па кад се не сећа како да га питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хтео бих, извините, хтео бих само да га питам где је он стајао тачно, где су стајали људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се не сећа, не може да се оријентише на овом, не сећа се гробља.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не сећа се јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не може, то је по нама центар села ту где је гробље.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта ћу ја сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такву скицу ми имамо и такве записнике ми имамо. Такође, такве исказе Албанаца који су били овде у поступку, то они називају центар села, ту је насеље Гаши и ту је то гробље. Ту је сада споменик који је подигнут жртвама из догађаја из 99.године.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим? Ово што сте рекли задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је споменик подигнут данас, тада у то време није био, велики. И по томе они то називају центар села. Тада иначе то место које они зову код гробља.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, није било ту овог објекта о коме сад говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменик није био. Споменик не, гробље да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, објекат не постоји у време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменик не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Значи, ово Шери не постоји овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е па.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Постојало је гробље госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гробље постоји, споменик не постоји. Споменик је подигнут накнадно после бомбардовања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, ово је трг. И шта је сад питање конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли ако можете да се оријентишете где сте Ви стајали тада? Дакле, када сте били код возила и када сте видели да Николић, Момић и Вуковић одводе ту групу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само секунд. Овај објекат како ја гледам сада пише нешто Хаки Гаши, хаос јард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је тај трг, дакле, тај објекат би по мени био онај део где је било бетонско двориште велико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, ту је долазило до, отуда су трактори долазили. Ту су долазили трактори, ту су се они пели на те приколице и ту би се скупљали у центру с тиме што по овој мапи сада претпостављам да и преко пута ово што пише Гали, Рокса и то број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да је ту двориште отворено. Јер и ту је било људи, дакле, ово нису зидови, него је то отворено било, што проширује овај круг. Дакле, није овако изрезано пусто, нису то зидови, него је то једно проширење све комплет са тим улазима у та хаос јард, већ како то пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двориште.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је двориште. По мојој меморији причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где Ви сада ту стојите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, ја сам у, ја сам онда овде на тргу и ако је питање где су се сакупила ова лица Шиптари који су касније одведени на стрељање, где су били постројени у врсти, онда би мој одговор био овде где пише да је ово гробље, овај споменик е па отприлике на мало улево су били постројени. Дакле, изнад Гаши, хаос јард, изнад овога, изнад шестице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја ништа не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су одведени?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, него не видим шта показује.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Онда су де факто, ако је већ ово неко обележавао а видим да је обележено онда конкретно на Ранка, то би био овај објекат под бројем 3, само што је овде веће нацртано ако су то зграде или не знам како је нацртано, не знам како се црта кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То би био објекат под бројем 3 дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е видите сада овако. Имате оловку код себе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ево је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уписаћете то што сте нам причали, дакле место где Ви стојите означите са икс и написаћете ту ја стојим, онда место где су постројени ти људи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: С којим бројем постројени? Рекли сте ја «икс» како ове друге обележавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове друге па можете и ово друго са «икс» само поред упишите место где су постројени ти људи и затим исто тим знаком обележите и кућу где мислите да су одведени и уцртаћете стрелицама правац којим су они одведени а то сте овако усмено и објаснили гледајући ову скицу преко документ-камере. Тако да је то то.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, могу да предложим да то покаже на документ-камери како бисмо ми могли да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прво ће ово да упише а онда ћете ми рећи шта да покаже на документ-камери обзиром да је означавао број 6, број 3.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Управо ово што показује ако би показивао, ако би седео поред документ-камере и показивао то што говори онда бисмо и ми могли да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете овако сада кад он каже они су одведени по мом мишљењу у кућу број 6.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да је ово целисходније, Ви одлучите али мени се чини да је то лакши начин да бисмо ми то могли да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чланови већа ми сугеришу исто то, иначе ја сматрам да је ово са 3 и 6 потпуно довољно. Упишите Ви прво то, потпишите се, упишите датум, ставићемо сада ту Вашу скицу на документ-камеру, видећемо да ли је то онда браниоцима јасно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ово што сте тражили од мене, три ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се за овим ставља на документ-камеру скица у коју је оптужени уписао оно о чему је причао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одлично, као што видите ја сам «икс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте «икс»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Отприлике врста су ове тарабе што сам направио и ово је путања којом су пошли и то је та кућа за коју ја тврдим

да је, тврдим, то је та путања то је то за шта говорим да је Ранко одвео групу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има сада потребе браниоци да оптужени прилази документ-камери да ово исто показује? Нема. Ја бих Вас још замолила вратићемо Вам ово па онда да поред овог «икс» упишете «ја», буквално словима реч, онда постројени људи поред оних тараба и тако. Да ли имате још неко питање за ову скицу? Ево вратићемо скицу док сведок ово уписује.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Он је направио крстиће колико сам ја схватио где је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А где су били жене и дјеца та?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тражићемо сада да упише и где су жене и деца.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је претходно у свом излагању објаснио али Ви то нисте слушали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Видите где је ово Хаки Гаши у дворишту, тако је он објаснио, он је то објаснио тако.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где је то Хаки Гаши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе мапу па прочитајте на њој.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам него ми је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, само упишите то. Не можете питати сада. Јел видите где пише Хаки Гаши господине Момићу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па испод доле скроз, Хаки Гаши видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И они су ту били где пише Хаки Гаши јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је то двориште тако пише.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ево изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико има метара одавде где пише Хаки Гаши до овога, ове цртице што је он обиљежио да је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има метара од места где су окупљени цивили и места где је он стајао?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је то удаљено? Да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Малопре сам рекао, рекао сам како ме је цитирао из више ових 20-30-50 то су неке моје изјаве и по овој карти ја остајем при својој изјави, дефинитивно у том сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 50 метара од њега до. Примедба једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Он је рекао да је био код цивила, код жена и деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да их је чувао. Сад одједанпут има преко 50 метара од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирано као Ваша примедба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте реаговати, евидентирано као Ваша примедба. Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ништа, ето не знам пошто је било јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд одређује суочење између оптуженог Момић Ранка и сведока Рашковић Зорана на околност да ли је оптужени Момић Ранко одвео групу ка кући онако како је сведок описао, опуштено, ноншалантно са цигаром, предлажући да се склоне у хлад и затим се вратио такође опуштено након што је сведок чуо рафално пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Па сведок и оптужени окренути лицем у лице исказују а одређује се суочење.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Имам још нешто питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још питања?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па нећу нешто пуно али то је врло важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде онда питајте ако је врло важно пре суочења па можда има још неких разлога за суочење. Хајде.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Господине Рашковићу, Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте рекли да немате. Хајдете.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли знате како сам ја изашао из Пећи? С којим аутом и са ким сам изашао из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ли сте то причали?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али Ви сте малопре рекли пре паузе да онај «Ауди» , сиви «Ауди» тебет 200, 100 и то?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Који «Ауди»? Немам појма о «Аудију» госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па питам га с којим сам аутом ја изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С којим ауто? Чекајте да видим да ли је причао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам изјавио своју изјаву.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ако хоћете док ја тражим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нигде у мојој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам рекао, нити знам, нити сам с њим био приликом изласка из Пећи, дакле, то не знам али кад смо се сусрели, да ли у Подгорици, јел се сећаш? Био си са «Аудијем» била је с тобом Буца, била је трудна тада.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није у Подгорици него на приморју у Сутомору, знаш ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли може режија да нам врати слику суднице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, у Сутомору је било други пут тад си већ посто полицајац сећаш се?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А јесте, па знаш и због чега сам био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи или имате питања или сам ја одредила суочење.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините, не зна значи с чим сам изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не зна.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Напомена једна. Ја сам изашао са супругом са «Сеат Ибизом» коју сам купио од свог пашенога Вељка Вранеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то причали у својој одбрани.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте понављати одбрану. Немојте понављати у том делу одбрану. То је неважно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И с тим сам изашо. Још једно питање. Изјавио си да сам ишао у колони с вама у колони с вама, тако си јуче рекао у Никшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте за 2000.годину.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим Вас да ми се провери да ли стоји моја изјава да је Ранко био у Никшићкој колони јер ја тврдим да смо се срели, сударили, не сударили, срели у оној кафани у Подгорици и да сам

те тад видео у том «Аудију» који си узео из Захаћа, са тобом је била твоја супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел видите разлику? Значи, неки долазе до Берана, иду тамо у кафану па иду у Никшић у кућу коју је изнајмио Мртви од Радуловића па онда неки иду у Подгорицу и тако даље, неки остају раде, неки иду на море и то је то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Напомена једна, ја сам директ отишао у Пљевља и пријавио се у полицију. За три дана сам почео да радим. Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па која примедба? Нисам човека видео до Сутомора рећи ћу Вам и зашто. Значи, нема појма да су они, само једно питање ко је још био у тој колони Зоране Рашковићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У тој колони сећам се био је Кастро, као што сам јуче навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је ко је све био.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Тражим да Кастро изађе и да каже истину да ли сам ја био у тој колони за Никшић. Ја нисам у Никшићу био једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је Ваша примедба.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али ја то нисам ни тврдио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да сам био у колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, хоћете да се суочите на ту околност? Па није то ни рекао. Изволите. Питања.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Због чега смо се ја и ти да ли знаш виђали у Сутомору кад сам ја већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Јел 99?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да, када сам ја већ постао полицајац као што си рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то 2000? Које године?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: 99, исте године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 99.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Исте године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се се виђали у Сутомору?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И где смо се срили ако може да се сети?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно да се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећа се.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећа се. Али нас не интересује. Он се сећа, Ви се сећате али нас не интересује.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ли се сећа с ким сам ја био? Ко је био са мном у друштву?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја се сећам. Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Сећате се. То је питање да ли се сећате, Ви се сећате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро невезано, да, разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се. Ево сећа се свега тога.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта сам ја куповао од тебе и Мртвог, Рашковићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Куповао?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ниси ти ништа куповао од нас. Или ме подсети, ја се стварно не сећам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да те подсетим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Слободно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу ли да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, нормално, ако је то концепција ваше одбране.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Договорио сам се са Мртвим и сједио сам у кафићу горе на крај плаже, ти си доле био на плажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате кафиће, него шта сте куповали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па купово сам овако, пошто видим да он спомиње неке пасоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи шта сте куповали?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Документе за аута значи саобраћајне и возачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бланко, је ли?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Бланко да, док је мене и Мртвог пратио инспектор један из Бара, то може да се провјери, а послат сам по задатку да њега и Мртвог раскринкам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Разумјете, јер је била претња у вези неког оружја које су ми утрпали па је Мртви тражио да му вратим то оружје пушке, митраљезе и то, ја сам то, дали су ми ципа, отишо сам у Подгорицу потоварио то и предо полицији Пљевља. После тога ме је Мртви звао и тражио да му спремим 15.000 марака јер је он то већ продо, ја сам реко да ми је то одузето чим сам кад сам прелазио овамо, то ми је у камиону било у регалу, нисам ни знао човек ми је јавио који ме је возио да је то оружје унутра. Ја сам то оружје предо, прећено ми је. Ја сам реко видићемо, решићемо то. Ја нисам имо динара госпођо судија,

динара нисам једног имо. Да наставим даље. Послат сам од Веска Перуничиха тадашњег начелника ЦБ Пљевља и Дарка Ђорца командира који је био у Центру безбедности Пљевља послат сам са још једним колегом Дулетом Милинковићем који и дан данас се налази у Интервентној бригади јединице у Пљевљима да разоткријемо њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, практично сте били инспектор инсајдер.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Инспектори су нас пратили из Бара, ово вам још нисам напоменуо, а то може све да се провјери. После једне примопредаје кад смо давали у једној шуми инспекторима из Бара кад смо им предавали пиштољ, таблице и саобраћајне дозволе што смо купили од њих упраћени смо, отишли смо у једну кафану у Бар где је радила једна из Пљеваља и сјели смо на ћошак, на ћошак те кафане у башти, молим вас саслушајте ме ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сјели смо нас двојица, пролази «Ауди» један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који вас двојица?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја и Дуле Милинковић колега ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуле Милинковић, добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Сједимо ту, после минут излази конобарица љуби се с нама, поздравља и каже «Ајте унутра сједите с нама, са мном сједите пошто имам посла да можемо да причамо преко шанка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: У том моменту ми сједамо, пиће нам није донјела, моје ауто је било паркирано пре мало, наше заправо ауто службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је сад ту важно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Испред мога аута где смо ми сједили стаје «Пунто» и човек у «Пунту» и одједанпут пролази ауто крај тог «Пунта» и рафал из тог аута, убија човјека на лицу мјеста у томе «Пунту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То све може да се провјери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја излећем напоље и још један рањен, поразбијаше сва она стакла где смо ми сједили, полегали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и господине Момићу шта је, поентирајте?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите то вам нисам рекао, сумња. Поента те приче је да су нас провалили и да су хтјели да будемо смакнути јер смо одмах после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Мртви и господин Рашковић, јер смо одмах после тога били повучени и у МУП-у смо црногорском у центру Подгорице са инспектором за криминалистику за та питања Сенчом, имали састанак и враћени смо у Пљевље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И отад смо били сакривени, значи сакривени смо били. Ја не могу до тих људи да дођем, покушо сам, они су полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваће их суд, уколико вам је то значајно за одбрану суд ће их звати путем међународне правне помоћи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знам али они су полицајци, за ратне злочине да ли ће да сведоче неком не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, зваћемо, можда ће и видео-линком.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јер то је жива истина и то да се провјери све и писо сам изјаву и у вези тога убиства, не кажем ја да је он био, да је он пуцо, да је Мртви пуцо јер је ауто већ било далеко кад сам ја с пиштољем изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је то, нека сумња стоји?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И умало ме није полиција наша убила јер сам био у цивилу с пиштољем у руци хтео човјеку да помогнем у ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Момићу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да ли имате још неко питање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад ћемо суочење да одредимо, имате ли још неко питање?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па немам, све сам га пито, знам све ће негирати, не може то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мало пре смо одредили суочење, као и суочење на ту околност да ли су се касније сретали и да ли су били, у каквим су односима били. Шта каже тужилац, још неки предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На околности силовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на околност због силовоња.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: То је најбоље, извините, на детектор лажи што се силовања тиче и све ћете знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Момићу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћете да се окренете један према другом, лицем у лице, стајаћете, нећете говорити ружне речи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете говорити и упућивати никакве претње нико никоме. Изволите господо. Можете остати ту, само подигните микрофон. Где ћете ви, па ево вам га микрофон.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја само нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на околност да ли је одвео оно како кажете «хлад, цигара, ајмо у хлад, излази ноншалантно, пали цигару» и то је то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ево ја ћу први почети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му, то није тачно, јесте тачно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи лажеш за све, не само за то, него за све, за све лажеш, значи за све Рашковићу. Ја волио, ево Тужилаштва, видите да се тресе, на детектор лажи да ставите и нек онда виде да ли си у праву да ли ниси, значи лажеш Рашковићу. Мој ми живот узимаш, значи мени, дјеци узимаш, ја ћу издржати Рашковићу све, али дјеца ми неће издржати, немој да лажеш, ако имаш истину неку да кажеш против мене ево ови људи свију овамо нек сви потврде да ли је Ранко икад икога силово, не њих, него цијелу Пећ, немојте да те буде срамота, имам ћерку бре 18 година, ја да силујем? Шта? Да причам даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, сачекајте сада.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам то реко лажеш, лажеш значи, ајде сад ти причај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на ову околност, оптужени реците му и за ове људе то «ајмо у хлад», а ви заправо одлазите па се чује тај рафал и то, и то излазите ноншалантно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Лаже све госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мени, него њему.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу ја сад? Реко си своје.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи лажеш све.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро Ранко, добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да ти не кажем као ко.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Реко си своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да кажете те речи.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, не, само једна, пошто је он јуче, извини, само мало.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Пошто је он јуче једну изреку рекао од Његоша, могу ли ја да једну изреку кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Његош или?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па није Његош ја нисам толико писмен, али чуо сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Значи каже «Керови лају, каравани пролазе, а вјетар разноси лавез паса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е то би моја изрека била што се дотичног овог господина тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, шта ви имате да му кажете у лице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одлично, почећу од ове, ја мислим да је ово народна умотворина и треба да знаш да сам ја сведок, разумеш, тако функционише суд и да нисам ја тај који ће да ти пресуди. Постоје, шта знам, постоје, то је процес. Него на околности, на околности овог о чему смо причали о тој врсти због чега сте нас извели овде већ смо се суочили ја и он и споразумели смо се, не и разумели, тако да по питању врсте и тога да си одвео људе ја и ти знамо да је то дефакт истина. Ја и ти знамо да се то дефакто десило. У вези силовања које си ми истетовирао ја и ти знамо да се то дефакт десило.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Срам те било.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дозволи да завршим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Срам те било.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекли смо бићемо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да Бог да и мени и теби и твојој породици и мојој Бог дао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, без Бога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам вама рекла без клетве, без ичега.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Без Бога, без цркве и без осталог, дозволи да завршим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро, добро, Бог дао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад си ме, пробај да будемо, цело суђење је само по себи такво какво јесте.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Фарса.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није фарса, није фарса. Ово суђење и догађај није фарса. Овде има двадесетак људи, не знам, ја знам да их је стотину да су шиптари их тужили да су учествовали у злочинима. Не знам колико их је на клупи, 18-20. Ја ћу да уперим прст у петорицу. Ти си један од те петорице, на правди Бога ни на једног нећу да уперим свој прст. Данас Ранко, после 12 година, гледам те и то сам реко и у изјави највише сам се плашио тебе, некако страхопоштовање. Дозволи из мог угла од 20 година, ти си тад био у другачијој снази и памтим те на начин на који сам описао. Данас кад смо се ја и ти суочили с погледима ја сам цело време пито од кога сам ја то имао тако поштовање, такав страх, јер данас у том твом копрцању овде пред судом жао ми те Ранко, знаш.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Жали ти себе друже, ти си болестан.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Жао ми те.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ти себе жали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Жао ми те.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Жали ти себе друже, то сви знају.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Жао ми те.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Знају и ови људи овде да си ти болестан.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али добро, ту постоји медицинска служба.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па немој друже, знаш, знаш сам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Постоје, не бих ни о томе.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Могу ли ја још једно питање да поставим? Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, да, можете у очи да му кажете нешто, не питање, него у очи да му кажете.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па не, има, заборавим па се сјетим, брате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за силовање? Па рекао му је за силовање да зна цела Пећ.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па нисам људи, па реко сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није он одговорио на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није одговорио? Па неће сведок да одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, али потпуно је невероватно понашање.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јесте ми ставили ту силовање у оптужници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема у оптужници, о чему се ради?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па дај ставите га молим вас ја, ево ја вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се суочавати с тужиоцем, него са овим човеком, сведоком. Шта сте још хтели да му кажете?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хтео сам да му кажем пошто је реко и то је врло важно исто да се зна једна његова лаж. То је исто једно убиство значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Једно убиство. Кад смо ишли према Дашиновцу, ти то зовеш «бандере», је ли тако? Знаш шта је Дашиновац?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, мислиш оно са генералом Балтићем?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Није он био генерал, не знаш ни то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро, тако смо га звали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: У реду, мало боље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изјасни се онда ко је био. ОК, настави. Мислиш на онај део кад се ишло, је ли?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да, па почетак, почетак, па кад смо запуцали на терористу албанског у црној униформи из војне полиције албанске из ОВК, је ли тако, и реко си да су Кастро и Шумадинац истрчали, ухватили га и довели га до мене и Мртвог, је ли тако, тако си реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је причао.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е видите сад, сад ћу ја напомену једну да ставим. Ја сам био у лијеву страну горе што је Мртви био увијек задњи, а ја, Шуми и Кастро смо ишли први кроз шуму. Попели смо се на то брдашце, ја сам отишо лијево, Мртви је отишо десно једно 50 метара од мене и нисам га видио. Наишо је тај Албанац, запуцали смо сви, ранили га у ногу, покушо је да побегне, керови су пуштени, керови су га ухватили. Шуми и Кастро истрчали су на чистину и привукли га, ја сам био скроз десно горе и довели га до Мртвог, гледајте шта вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему, њему.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Довео га, довео га, морам ли ја њега гледати кад причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате сад кад се суочавате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Морам. Ево гледаћу њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад тужиоче не знам уопште шта је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Довели су га до Мртвог где га је Мртви претрклејисо и нашо му војну књижицу од војне полиције, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: До тренутка, ово си причао до сад, ово је истина, да ли се сећаш да сам и ја био у друштву ту на том брду кад се запуцало на терористу у униформи?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не сећам се, стварно не сећам, стварно не сећам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, добро, али био сам, пратим те ово до сад је апсолутна истина.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Е види, ти си реко да су довели до Мртвог и до мене и да смо ми ријешили, да смо га ми убили, ко је њега убио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Конкретно? Конкретно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па ко га је убио тог човјека?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јеси ли био ту конкретно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја сам био лијево једно 50 метара.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Конкретно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Конкретно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Негде се досадило Небојши Минићу конкретно.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одозго са леђа трааааа.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја, је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, Небојша Минић сам реко.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ви сте јуче изјавили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тај део.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да су га довели, значи има ту постоји, до мене и Мртвог.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: А ево овде свједока ја их позивам и Кастра и Шумадинца знају где сам био.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, добро, шта је спорно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Нисам био ни близу Мртвог него 50 метара одатле јер ја заробљеника никад не бих убио, никад, него бих га испито пре свега. Ту си слаго.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У ком делу сам слаго?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Слаго си зато што си реко.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Преузели, преузели Мртви и Ранко завршили с њим, то сам реко.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Преузели Мртви и Ранко. Није било прецизирања о ликвидацији, сада кад си га уситнио до детаља што је стварно истина.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кастро га је ухватио, Шумадије се не сећам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Реко си јуче и то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, нисам спомињо Шумадију, Кастра искључиво да је ухватио живог човека и да је предо вама, кад кажем «вама» мислим искључиво на тебе и Мртвог као, као темељ, као гро те јединице, као саму команду и ово што си до сад испричао ово тако сликовито рафали и те убацаји, инсајдер у полицији, ја стварно не знам нити те демантујем, немам појма о томе. Моја прича истина је много простија, а моја истина гласи, а био си ту кад се отишло у СДК, кад сте наредили да се оде у СДК, кад се узело комплет бланко пасоша зато што је ту и највећа материјална вредност.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И онда знаш да те је Мртви испалио, не ја, ја сам небитан у целој причи, ја сам клинац од Мртвог, мислим кад ме стављаш у ранг са њим то је небулозно и то је теби јасно. Кад те је испалио по тим пасошима на начин што их је продо браћи Секулић, тако Секуловићи из Сутомора, они момци што су можеш да се сетиш држе дискотеку, глисери, цигаре.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ти си болестан друже.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Њима је продо, Владо и Стојан, како се зову браћа?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Болестан си ти.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ту си се ти, ти и Мртви сте се ту разјединили, иначе сте били врло добри, ти си једнако био ауторитет.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Кад је то било, који датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, немојте причати о томе него оно, значи сведок вама у лице да каже. Слушајте ме, сведок вама у лице, да му кажете у лице оно што сте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли ме повео сада на терористу, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била прва лига у јединици и то.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ко још зна за то? Чекајте само мало, ко још зна за те пасоше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересују ме пасоши уопште у Сутомору.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да, у праву си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме не интересује.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, него само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово што сте рекли да је он прва лига у јединици.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е лажовчино једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су делили новац.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е лажовчино, лажовчино једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже сад?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Лажовчино једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, да завршавамо суочење, немојте да завршавамо са тим речником.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ружно је.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Како да му кажем поштовани суде, како да му кажем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је знак слабости Ранко, знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците «не говориш истину».

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Њему да кажем не говори истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Изволите реците ово за прва лига у јединици, сећате се тога?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта, за?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, па сад сам реко шта је спорно у командном кадру када кажем да сте ти и Мртви конкретно били ствараоци, оснивачи и сам врх ауторитета те јединице кроз коју се променило касније, прошло колко их је прошло.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Јесам ли оборио који авион, можеш рећи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А немој код авиона.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не, нисам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли је то нетачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите ви, пустите авионе, пустите те, скретање са теме. Прва лига и то за дељење плена и тако, то ме интересује.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е одлично. Рашковићу ти кажеш да сам ја с Мртвим дјелио плен.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У неколико случајева.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Одлично. Видио си.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У више случајева да сам ја видео, сад не могу да кажем.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: У више случајева? И колико сам ја то имо, много пара сам имо, злата, шта већ, је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја мислим да је ту, не знам због чега, али стекла се једна погрешна слика, моје мишљење.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када се говори о «Шакалима», где опет ја кажем своје мишљење, «Шакали» и ја сам чуо у новинама да су «Шакали» итд.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И ја, и ја исто, е ту се слажемо и ја исто.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тада се није звало «Шакали», да наставим? Дакле твоје питање и уопште по питању новца, није ту било новца да се каже стотине, стотине, хиљаде марака, милиони јер то су села и то су сељаци, знаш, кад узмеш да их скидаш да их претураш и да титлујеш цу-бокс ефекат.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Немој мени то причати знаш кад их скидаш, ко их скида, кад си ти видио да сам ја скинуо кога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али управо, не, тебе сам именово у Захаћу Ранко.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ајде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Захаћу са твојом групом.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ајде, ајде, заборављаш, ниси реко то у изјавама тако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле, по питању новца, дакле шта они могу да истоваре осим ако није нека не знам каква комбинација.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Где смо ја и Мртви дјелили новац то те питам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Штабу.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ко је био присутан?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам био присутан.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Је ли још ико био присутан осим Руса и Маце?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Немој ми Руса и Маџу, нисам их спомињо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па ти их помињеш стално Руса и Маџу, има ли још ко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стани да ти кажем, био је ту Синиша док се кумио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дај да завршим, да завршим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И ко још?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Док се кумио.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: И ко још?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад пази, пошто сте вас двојица били калкуланти и пошто сте били сам врх, ви бисте и одвојили колко ће да се части, рецимо дај Шумадији, пошто Шумадија није био алав ни на шта од тих ствари апсолутно, нити га је занимало, није имао ауто колко се сећам.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Колико ће да се да Шумадији, колко ће да се части и Кастро. Кастро исто није био алав.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ја одређиво?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па него ко? Али је волио да игра да баци покер и на крају крајева и мени, колко ће да ми одвоји ако ми баци сто, двеста марака, триста итд.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али гро, то је и остало касније, може да се докаже.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Добро. Како да докажеш?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код Мртвог. Не знам, нек доведу Раду, нек доведу Раду.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Мени, мени докажи, не треба ми Рада и Мртви. Мени докажи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како ја теби да докажем, шта желиш да ти докажем да ниси имо новца?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Колико сам ја пара однео и чим сам отишо, питам те, ти не знаш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја не кажем, Ранко, ја не кажем да си ти изашо са милион али гарантујем ти.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Него с колико?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Имо си, шта си имо, 20, 30, 40, 50, не занима ме колико си имо.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па ја бих кућу купио, човјече, кућу би купио, ја не бих био подстанар.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где кућу да купиш, с колико си људи, јеси изашо са тазбином целом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још нечега, ово је готово.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим кућа, не купује се кућа са, са 20.000.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Којом тазбином? Шта причаш, шта ми увлачиш тазбину бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме вас двојица, значи ово сада за новац смо завршили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам ја где смо отишли али добро испричасмо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неке?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Па има за новац, нисмо још завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте? Јесте.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Зато што је рекао, пазите нешто судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта конкретно?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рекао је у првој изјави да новац који су донели да је он реко Мртви њему да се новац уопште не износи и не показује другим људима, него то само ће поделити прва лига.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се сада суочавали.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Видите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па на те околности ти сада и говорим.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Данас, јуче каже да смо изнели те паре напоље па подјелили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нека питања, јер ћемо морати имати данас да имамо времена и за неке предлоге зато што је последњи дан суђења. Да ли имате.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Хоћу, значи да људи, да људи изађу с којима сам био добар, Шумадија да покаже метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је суочење завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

На начин евидентиран аудио-видео записом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас господине Рашковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Да ли ви имате још неко питање оптужени Момићу?

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Е цукело једна. Цукело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатујем да оптужени Момић нешто каже гледајући у сведока кроз зубе што председник већа не чује.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Не кроз зубе, него сам му реко цукела да је, ето.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала, хвала ти ко рођеном и хвала ти што си ушо у конверзацију са мношћом и хвала ти.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Рашковићу, ту је Тужилаштво па ако их интересује о теби нешто са доказима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад оптужени можете да се вратите на место, доћи ће Мишић.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само напред, само напред. Некако си ме, потврдио си ме Ранко.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Шта, могу да идем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, морате да идете. Да ли је оптужени Мишић прочитао, Мишић Синиша, прочитао онај транскрипт да би се послужио за питања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Метком, метком. Каже да неће руке да прља, што је племенито метком да ме заврши, поштено од њега, стварно поштено, ја то поштујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао сад оптужени? Сад ћемо да питамо. Нека дође и оптужени Мишић овде, он ионако има тешкоће у говору. Да ли сте прочитали? Јесте ли нашли то што вас је занимало?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рецимо страна 13/80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи да констатујемо да ви читате онај транскрипт од кад, од јуче или од прекјуче?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Од јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јуче, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јер од прекјуче ми га нисте дали а он ми је требало ради, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јуче сте тражили. Јесте ли могли сада сами да читате, није вам требала помоћ браниоца?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, добио сам наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте наочаре, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да, како да не. Ево овако, сведок Зоран Рашковић «из тог периода памћења ти калашњикови су били домаће производње, рађени по тој некој руској лиценци и наши калашњикови из «Црвене Заставе» тај крагујевачки знатно квалитетнији од других калашњикова руске производње које смо налазили рецимо код шиптарских терориста».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не знам на којој оптужници код мене постоји значи где смо нашли, где је Иси Даја, не знам како се зове Албанац, нити ме интересује, заједно са Рашковићем рекао да смо нашли један пиштољ и ловачку пушку коју су они сами били однели и предали у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је речено у селу Ћушка, добро. То је примедба да је он рекао како су налазили оружје, је ли?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сада каже да нису, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Управо тако. Сада страна 19/80, само секунд извините, мало сам килав, али добро. Каже да није говорио топ, сведок Рашковић Зоран «Одговорио сам лично, нисам знао ниједног ако сам их и тада знао некога по имену сад сам то апсолутно заборавио, дакле не сећам се, не бих знао да именујем та лица, конкретно на господина капетана Топлицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада је рекао јуче да је капетан.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То је значи, јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али је заправо био потпоручник или шта?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рекао је поручник, поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поручник, добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Управо тако, е сад страна 76/80, само мало док се снађем, извињавам се, мало пре је изјавио кад је Срећко Поповић наводно пуцао у та три шиптара, шиптари, Албанци нису на Косову, рекао је да је пуцао, да је он ишо са џипом, је ли тако? То можете сад проверити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јуче, «али ви у вашем возилу и с вама ко је дошао», «не сећам се».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи возио је јуче своје возило, а данас већ вози џип, значи то је друга примедба. Ово не могу да нађем рекао сам за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете имати времена.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, значи ово може да остане код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, констатоваћемо да тај транскрипт остаје код вас.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у исто време да кажем браниоцима да је то и данас нешто било готово, ја то нисам погледала, дакле сутра можда касније на пример после 12, један, вероватно ће бити сви ови транскрипти, оставићемо овај транскрипт оптуженом Мишићу, остали оптужени ће добити све то, а уколико има неких грешака рецимо да при транскриптовању уписано да је неко други рекао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ово нису грешке, ово су лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто и тако, то ћемо да исправимо записнички значи то нико није, то је само откуцано и иштампано па ћемо то онда да погледамо сви заједно ако има неких грешака да то решењем овде исправимо.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја се извињавам, пошто нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете то прочитати оптужени Мишићу, па ћете следећи пут ако има примедби да питате.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, хтео сам нешто друго, пошто сам се био јако узнемирио нисам успео нешто да га питам па ако могу сада само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, питајте.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рашковићу, јеси ли ме видео игде да сам убио неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да ли ме је игде видео, да га видим не видим га од монитора, да сам пуцао у некога, да сам убио неког? Искрено реци брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Одговори ми, пито сам те чисто српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, чули смо, немојте говорити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Врло, знате сад, после Ранка који је алфа и у мозгу, сад треба да се прешалтам на овог Мишића, ту треба да се направи један.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, па нормално.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Барем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ало, поставио сам ти питање, ниси ту да ти постављаш питања, него ја теби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме оптужени, сачекајте, да чујемо, шта је са вама.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Нема право да он поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, молим вас да сада више не реагујете.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставили сте питање и сведок почиње са одговором.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Изволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видео сам га, видео, за ово једно сам чуо и ту сам се оградио што се тиче канала, чак сам и навео да Синиша није био егзекутор него је више био ратни профитер, тај закључак сам изнео на основу те посете његовој кући, те пошто ме пита конкретно да ли сам га икада видео, само једном приликом.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Кажи ми где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немојте реаговати више на тај начин.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставили сте питање и сад сачекајте одговор.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вас опомињем више.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Село Љубениће како из рафалне, рафално из пушке калашњиков пуца у гомилу од осамдесетак људи испред џамије ту сам те видео да пуцаш у људе.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја? Јел смем сад да се обратим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, смете да поставите питање.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Сигуран си да сам ја пуцо из аутоматске пушке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вам одбијам. Дакле не можете тако да питате, питајте га, дакле ако имате неко питање.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ја га питам да ли сам пуцо из аутоматског наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не можете да питате човека, не, неко ко каже да сте пуцали из аутоматског наоружања не можете питати да ли сам пуцао из аутоматског наоружања.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Има разлога зашто га питам јер у Војном одсеку територијалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите примедбу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Војном одсеку је евидентирано, шта?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Постоји да је Мишић Синиша снајпериста 177. одреда, мислим да си ми дошао лично, да завршим, са Минићем кад сте требали да идете у акцију, кад сте се вратили са седам дана покојног Шалипура, добро слушај питање, да не буде после не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта да слушам кад чујем да си ти снајпериста, бре, дај бре опусти се.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рашковићу. Немам ништа против тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад уопште не знам шта је, наставите, ја уопште не чујем шта питате.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Питам га које сам наоружање дужио, ето то да ми каже и готово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате које је наоружање дужио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одакле ја знам шта је он тамо водио се да је дужио, ја знам шта је имао у руци, а не шта је дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мого је да дужи и зољу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш бранилац нешто хоће да каже, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја само имам једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Оно што је предмет оптужбе то је и предмет расправљања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово о чему се постављају питања и допуштају одговори на питања од стране већа није предмет оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ваш клијент пита «да ли си ме некада видео да убијам», то је питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ако дозволите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви изнесите примедбе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви руководите поступком и по мом схватању ви сте дужни да ускратите одговор на питања која нису предмет оптужбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је одговорио на постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знам да ли је предмет оптужбе, а предмет оптужбе је овај злочин у селу Ћушка.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ето то је моја примедба, а ви сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је евидентирана. Да ли сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба није на месту, ако могу ја да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, примедбу ставља бранилац нека стави. Е сада ћемо да одредимо и суочење,

За овим суд одређује СУОЧЕЊЕ између опт. Мишић Синише и сведока Рашковић Зорана, а на околност да је опт. Мишић ратни профитер и да је учествовао у злочину у селу у тријажу

становништва и да је након догађаја сведок видео како опт. Мишић Синиша каже «алал ти куме нисам морао да пуцам у њега».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, још нешто за суочење. Изволите.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Наравно, наравно имам примедбу. Поделићу их онако како сте Ви одредили суочење. Суочење да о томе какав је став о вредностима Мишић Синише и сведока да је он ратни профитер, ја не видим у чему то треба да се то суочи, он има један став, своје мишљење, знате о томе не могу да се суочавају, није логички, нигде није ни предвиђено у Закону да се на околности мишљења суочавају. Са друге стране Ви одређујете суочење на околности да ли је сведок Рашковић нешто чуо, па шта треба да се суочавају да ли је Рашковић нешто чуо или није чуо, изволите Ви то све можете да радите али ја дубоко сам убеђен да то заиста је супротно Закону о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Па оптужени и сведок окренути један према другоме лицем у лице.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да, ја гледам, видим да ми намигује човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам намигује.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па господин Рашковић, ваљда сте видели на монитору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам видела. Јесте намигивали оптуженом.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јеси показивао очима.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Намигивање.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, него овако? Јеси показивао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли је то намигивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните молим Вас оптужени. Устаните молим Вас господине Рашковићу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Питам те искрено да ли си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и ово намигивање, чекајте да видимо да ли Ваш бранилац има неку примедбу да се на тај начин обратите сведоку, да ли смете да намигујете и тако даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја би Вас молио не нисам ја заслужио да на тај начин третирате моје примедбе, ја се трудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте питали за ово.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се трудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали за ово?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се трудим да упутим примедбе када сматрам да по закону на то имам право и када то има основа. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите оптужени Мишићу, изволите. Ви сте се већ у одбрани изјашњавали о овим деловима тог његовог исказа, око кума и тако даље.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рекао си да си чуо да сам ја убио тамо некога заједно са Минић Небојшом је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Чуо сам од тебе лично, јебо те, извињавам се, извињавам се, опустео ме, извињавам се. Чуо сам од тебе лично, канал Синиша, ајмо на канал, да ли лажем на канал.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја теби постављам питање.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја причам шта сам од тебе чуо, ја на твоје питање одговарам.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Реци ми и за канал, ајде кажи ми.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ајмо на канал.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Кажи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли ти је било мука, да ли се сећаш, дакле нисам сањао Синиша, некакав канал се десио, нисам видео.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Али си чуо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам био да сам видео рекао би видео, дакле некакав канал.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Аутом, стани причао си ми, аутомеханичарски одозго људе се стреља, цвиле у пичку материну мука ми је, је ли ти било лоше од тог канала?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Никад.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да се сазна.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно јел се сећате «алал ти куме» то сте рекли.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Прво и прво.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, чуо сам од тебе сам чуо, остало ми је у глави рекао сам ниси паталош, ти ниси егзекутор, у смислу какве ћу да.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја то нисам никад ни био Рашковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са каквим ћу да се суочим, у том смислу, остао си ми ти си ми причао у вези канала, дакле.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да сам ја пуцао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно, наравно, да ти се огадило колико су ту вриштали у каналу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја кажем, ја ти постављам питање, кажеш да сам ја пуцао у каналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте канал, значи сада рекла сам Вам оно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па он тражи канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га чули «алал ти куме».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, па то сам детаљно испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то њему реците.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били ту када он каже «алал ти куме»?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Када је било то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да, кад смо се вратили из Захаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то њему кажите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Када ја нисам ни знао како се зове село, а верујем ни да ти ниси знао где смо ишли.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зоране.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли се сећаш када смо ишли у Ћушку?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти се ни тога не сећаш?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, не сећам се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ни да смо ишли у Ћушку?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не сећам се Зоране. Сећам се једино да сам био са војном полицијом Зоки.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само тога?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Само тога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па то је најчасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му оптужени сада да сте Ви били у болници.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је најчасније што су «Шакали» радили па сад сви да се сећамо војне полиције.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја нисам никада био припадник «Шакала», Рашковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта ниси био?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Никад нисам био припадник «Шакала».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дај Синиша не зајебавај, изашао си из Дома Синиша, знам те у Дому, дошао сам из војске.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам био припадник 177. одреда.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јеси дошао у Дом и онако готивац си био, мислим да те отад ту комшија и готивио и добар си био.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Готивили ме људи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кул лик, сасвим онако.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако брате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нормалан, јеси ли причао, сећаш се оно како се зове онај Шиптар имао је онај кафић «Лагуна».

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Што си му.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како се зове кафић преко пута дома «Лагуна» онај?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не могу се сетити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А знаш да је био кафић?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, па ту ти је таст преселио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећаш се носи столицу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ту ти је таст преселио се брате мили када је Шиптар отишао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Чији таст?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Твој таст.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Немам ти ја таста, ја се нисам женио у животу, немам ни децу, немам ништа.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па чекај живео си са девојком, са Жељком.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро, није таст Бога ти говориш о човеку комшији.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јеси њега убацио у ту кућу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, али не говоримо.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Питам те јеси њега убацио у ту кућу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта ћу ја са њим, је ли он убио неког.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Како, забављао си се са његовом ћерком.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро био са његовом ћерком, па шта.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ко му је дозволио да се убаци?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дај ово је ван теме, мислим могу да одговорим.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ти си почео ту тему.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, није проблем, ради се о тој кући, дакле знаш лика.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И ту улазимо како се познајемо, познанство између мене и тебе, овде осим два, три лика сви су дошли не знам одакле дошли.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако је, тако је.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зашто дошли, ајде да се зарати да јебемо нешто мајку му јебем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам сањао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте оптужени реците му да сте Ви били болесни у болници, да нисте били у акцији.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Даље, носи столицу «где ћеш са мојим стварима, куда ћеш».

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Само мало.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И онда си ми у том смислу профитера тако си ми остао у памћењу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Каже, извињавам се, каже Ранко памтим цитате, памтим неке бизарне детаље, тако и памтим тебе мислим оно љубомора на твоју жену, брате мили где си отишао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, није битно. Сећаш ли се кад сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му да сте били.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сећам се и оног дана када си је упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите да сте били у болници, да сте били под грозницом и температуром, да нисте могли да ратујете, да нисте, да сте се оперисали, реците му то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ћу да вам објасним.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ево само да дођем до речи. Реците њему да прекине да ја могу да дођем до речи. Рашковићу цео дом.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема везе, ту сам.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Цео дом зна да сам био болестан, знаш и ти када смо седели код мене у портирници.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Богуми не сећам се, ево слободе ми моје не сећам се.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Телевизор гледали, била утакмица.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Слободе ми, да си био болестан.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Знају ти мајка, знају ти мајка и отац питај њих, они ће те потсетити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нека дођу ко сведоци, да си био болестан, шта си кашљао, како си био болестан. Хоћеш да кажеш да ниси био са нама доле, да ниси био са Мртвим и са екипом.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, ја не причам о томе.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е па то. Ако си био болестан, могуће да си био болестан.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Имао сам туберкулозу грла.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Знам да сам јако тешко причао, да сте ме слушали скоро на уши када сам причао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесу богуми тешко си причао сећам се, сећам се, знаш одакле се сећам да си тешко причао то неко време, да ли се сећаш када сам ти ушао у кућу бре и то ми је остало онако, та бела кућа.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Е ту те чекам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Велика кућа је била.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Страховито велика, на четири спрата.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није четири.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесте брате, са поткровљем четири спрата како није.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли имала четири спрата.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да бре, орахово стпениште.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е свака ти част.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Е хоћеш да ти кажем чија је кућа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, ја мислим да је шиптарска.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Е па видиш ја знам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли шиптарска?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е па добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Мој таст је добио будући таст је добио кључеве од те куће.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли се сећаш, добро небитно ово су сад бизарни детаљи, мени је остало симпатично све ове године.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја се извињавам господине, веће је ли ја могу завршити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете наравно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Видим да не могу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како си ме дочекао, кимоно жути и свила, знаш оно заратило се, Шиптари отишли.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: А ти јадан невин.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Улазим ти унутра, стани бре, па где.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па где, па то брате реци, где невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите оптужени.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Каже ко је невин први камен нека баци.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У жутом кимону и сада онако сакупио се, е у том смислу профитер.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: ОК.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Брате мили.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То брате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Значи идемо, сад јесте циганска посла, али то је тако.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Шабан улица је, Шабан Спахије 56.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Идемо телевизори, микроталасне, ово, оно и жути и причаш ми причу, одакле би ја ово знао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ћу пробати да «јао мој Зока», не знам како се заборавио сам како се зове.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тебе сам звао Зоко.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, Зока. «Јао Зока јел ми прија потсећа ме на моју прву жену», а ја остајем у чуду, стварно сам био зачуђен јер она је била малолетна знаш и много си био матор за њу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: 18 година бато, шта ћеш био популарнији од тебе.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам мислио да сам ја са 20 година сарији, е то су неки детаљи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: ОК.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И сад ја не бих знао како то знам, а не знам шта си рекао грудна болница, има ту делова које не знам, има које знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му да сте се посвађали са Минићем, да Вам је узео ауто.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И тако иде, шта сте рекли даље та «алал курац нож» био си у Ћушкој са нама човече.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Могу само секунд да завршим ово. Ево видиш ја тај речник немам бато.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја такав речник немам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тачно је у жаргону, у жаргону цитирам, у жаргону.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Реци ми где сам то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У суседној соби где се дели тал.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Где, где, где?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стани, штаб, где.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Где је био штаб?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Штаб, главни боравак, додатна соба у штабу, ту је био астал, ту си то.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извини, добро нека буде тако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ту сам то и сазнао. Тад сам и сазнао за Чекуа, ко је био Чеку тада нисам имао појма.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Кажи мало чујеш ли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изволи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Можеш ли ми рећи где се налазио тај штаб?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ко, штаб?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од јединице штаб?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код Гимназије.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесте, ово јесте, ово јесте јако битно где се налазио штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Штаб наш?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Колико ја памтим испод Гимназије, значи Гимназија нека друга, трећа улица испод тог «Панде» кафића.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ало, друга кућа од мене.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Минић Небојша, друга кућа од мене, преко пута мене штаб ти је био, а скупљали смо се на пољани испочетка испред грудне болнице, сети се добро Рашковићу, пређеш мостић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кажите када вам је оно, да сте се посвађали са Мртвим да Вам је узео ауто, то реците да сте ишли на операцију, па на опоравак, па.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не сећаш се да сте се вратили, ево овако то си можда стварно заборавио и то ти верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били под температуром.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И то ти верујем да си заборавио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Искрено потврдићу као.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи када сте отишли покојном Шалипуру на седам дана, знаш да ја нисам ишао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, ишли смо на сахрану и на 40.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И на седам дана сам ишао, ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите, чекајте да пређете на ово.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: ОК. то сам ишао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Знам да су рекли сви да иду.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, ја нисам ишао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тог покојника поштовао сам, нисам се ја дружио са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сахрану, реците ово.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, могу сада да наставим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, изволи.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја нисам ишао, када сте се вратили Минић је био љут пошто сам ја припремао свадбу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како да буде љут кум си му.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Сачекај да завршим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тамо Вас је сачекао мој син из провог брака, да ли се сећаш тога, када му је Минић Небоша дао 50 марака?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Слободе ми сада чујем да имаш сина, не знам, непознато ми је.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ето видиш, а видиш ови људи који ме и не знају, знају за то, чули су од Минћа, па је Минић тај дан када се вратио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кад, свадба, шта, где смо?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Када се вратио, када сте се вратили из Прибоја на Лиму, када сте правили аферу по Новом Пазару, па сутрадан када сте дошли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Рожајама.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Дошли сте, дошли до мене кући заједно са тобом, одузео ми «мерцедеса» сивог «190».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Због чега шта му би?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зато што му је било криво што му нисам рекао да имам дете већ из првог брака, да ли се сећаш?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А како сам те видео у «мерцедесу» након.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хоћеш сачекати да завршим господине.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Али знам да сам те видео, неки други «мерцедес».

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Господине Рашковићу сачекај.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тражио је снајпер да му дам, снајпер му нисам дао јер ми га он није ни дао јер сам га задужио заједно са тобом, а не са оним сандуцима оружја што си ишао да задужиш са њим, заједно ја, ти и Мртви, сети се па смо после сели у «Славицу» пили кафу, прво твоје оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите то значи сад смо код «мерцедеса» код тога да сте ви били у грозници и да нисте могли да идете у акције.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте се оперисали.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И Минић отерао је ауто, Минић је отерао ауто је ли тако? Сећаш се Зоки, пред његову кућу, Рада је била тамо изишла и гледала.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Је ли се можеш сетити?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А од кога смо узели оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам уопште сада.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не ти, Минић ми је одузео «мерцедеса», сети се сивог онога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суочење на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам чуо ниједну околност да су се суочили, нож није довршен, и ово остало ништа.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ево идемо према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нож је довршен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причају неке ту приче без везе.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па Ви сте ме зато оптужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вичете сада, коме се обраћате оптужени Мишићу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине немојте тако причати.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па тужиоцу јер он ме зато оптужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле шта причамо, значи не можете тек тако.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не може ни он да упада тек тако, нека пусти да се заврши, зашто га штити нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га штити?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па кога штити, не штити мене. Јеси се сада сетио када ми је узео Минић ауто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он је рекао да се не сећа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, добро и ОК. поенту, јурим поенту, слушам.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: После два дана ми га је вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати да сте, реците му да нисте могли да се борите.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам био болестан, добио сам упут да идем на ВМА, који се у историји.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли ти био Мртви кум бре у Патријаршији?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Била свадба велика пуцало се бре.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја, чујеш ја причам то да јесте.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли се сећаш канала ти да си ми причао за канал згадио ти се живот и Мртви и сви су ти се згадили.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ало, тога се ја ти искрено причам значи.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јебо им онај оно.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хоћеш сачекати, значи имам сина код куће јединца.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нека ти је жив и здрав.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи ја ти се кунем у њега да се не сећам тога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нека ти је жив и здрав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му да ли сте Ви били у селу Ћушка или не.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Друго, ја сам био страшно болестан већ тада, лекар ме је послао на ВМА, па сви ти папири сада су нестали са ВМА.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Оће, оће то да нестане. Јеси био у Ћушки ти?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесам једном.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Е па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али једном.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја кажем јесам, ја нисам рекао да нисам био.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па су ти папири нестали. Молим вас да суд пошто тужилаштво то неће, тужилаштво то прикрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Да констатујемо да је овако суочење завршено на начин евидентиран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може овако, није довршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Аудио записом, аудио визуелним записом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле не могу више сада да суочавам оптуженог Мишића, ако имате предлог ставите поново Изволите.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, Вама сам рекла да седнете, господине Станковићу. Реците оптужени Мишићу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да се пронађе значи документација 177. одреда, да се види ко је добијао новац, ко је добијао плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени ја Вас упућујем да погледате сва документа која су у међувремену стигла од ВБА, која се налазе у списима од којих нека гледате потписивањем посебне неке изјаве јер са

њих још није скинута ознака «службена тајна, строго поверљиво» и остало.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, али пре пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што има за сада што смо тражили стигло је то што је стигло, то је све у списима и када то погледате видећте да ли још нешто можда још нешто недостаје и тако даље, а то о чему Ви причате то је тражено више пута.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као што сте и сами видели. Немојте понављати нешто што је суд већ по службеној дужности тражио.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Госпођо ја сам тек два месеца у притвору, ја не знам шта сте тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо тражили већ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Је ли могу као бранилац да интервенишем у том смислу што то ће бити предлози, докази и предлози и није сада тренутак и због тога Мишићу да кажем да сада није то тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека каже још Мишић ја не знам не могу да предвидим шта ће он да каже.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Добро, хоћу ето и да се суочимо и зато и за шта треба то господине тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете Ви, сада значи ако имате нешто да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није завршено суочење то кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршено је суочење сада када сам ја то одредила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одбрани дозвољавате да ставља примедбе, а ја ништа као да не постојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, хоћете да се вратите молим Вас оптужени Мишићу на место.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали предлог за суочење још за Поповића да завршимо са свом тројицом и да евентуално људи имају времена да стављају предлоге, да одредимо следеће суђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво ја имам примедбу на ово што се сада дешавало, суочење на околности које сте одредили није довршено. Сведок је нешто рекао на те околности оптуженом, оптужени на то није одговорио него је причао неке друге приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па? На тај начин је суочење обављено, не можемо никога да натерамо да каже нешто што би ми хтели или што мислимо да би требало да кажемо. Да ли имате предлог за суочење још за опт. Поповића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а само ми кашите још на које околности јер ја не могу ни да се сетим шта је било на почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На околности убиства и стрељања три цивила поред зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред куће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред куће, убиства онога са капом и на које околности је оптужени се изјаснио да није било, оптужени је изјавио да није био тамо, да је био све време у лугу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На околност оне тамо његове из одбране. Изволите, оптужени јесте, можете само сада и Ви да се суочите на оне околности из Ваше одбране да сте Ви били у селу тамо у лугу, да сте били са оним Шумијем, па је дошао Шумадинац па вас је возио па сте имали мобилни телефон па сте телефонирали, не Ви него тај човек који је био са вама, па вас је вратио и тако даље и да уопште у село нисте улазили осим до куће Чеку где сте разговарали са Хасаном Чеку и да је овај човек, да је он лоших моралних квалитета и људских и да Ви уопште са њим не бисте ни разговарали никада и тако даље и тако даље. Значи прво идемо на то поновите оптуженом одбрану, то није тачно уопште да сте Ви били ту у селу, него сте били до тог луга, али онако најкраће.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прво бих га питао господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, гледате њега у очи и кажете му «не, ја нисам био тамо био сам само до луга и вратио се».

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питао би господина Рашковића тачно нека опише где ме је тачно видео у том делу Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му да сте ви били само до луга, да сте мобилним телефоном звали да дође за Вас Шуми или Шоми или Шумадинац.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: После ћу то само да га питам ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да га питате, значи Ви му кажите у лице.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Рашковићу кажете да смо ушли сви у једној истој групи унутра у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му у лице Ви шта имате, знате, не можете, не, не можете тако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Него како госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му у лице «није тачно то што ти причаш ја сам био ту и ту».

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Слободно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Онда значи могу да решетам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете наравно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само речник и псовке.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па не умијем другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, речник да водите рачуна и псовке и то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо дозволите ми да кажем, господине Рашковићу комплетно Ваша изјава у вези мојег убиства те наводно тројице и тог четвртог, а па онда и петог, је твоја лаж да би ти прикрио своје уз помоћ тужилаштва да би своју породицу финансијски обезбедио, себе извукао из затвора, е то је твој проблем, а једно, друго лажеш да смо ушли сви заједно у истом времену зато што сам ја са Шумадинцом и још двојицом који су ми додељени ушао са територије Пављана, знаш ли где је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ваљда између Захаћа и Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте Поповићу причајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са територије Пављана.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесмо ли пошли заједно из штаба колима?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дошли смо заједно до фабрике.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: До фабрике, које фабрике?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: До фабрике, задње фабрике која ја фабрика бицикла.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где је фабрика бицикла од Ћушке, то је ипак много доле.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Е ту сам ја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Много доле је фабрика.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А и ти си стао, а онда си ти продужио са ципом.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Далеко је фабрика бицикла је далеко Ћале, много је испод знаш.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Ви лажете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како си ишао до горе. Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Потпуно комплетно сви смо ми стали ту.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Моја екипа коју сте Ви назвали је ушла са територије луга, знаш ли где је то? Значи не знаш. Видиш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Луг, луг.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Знаш ли шта значи луг?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шумица је ли, шум.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па отприлике шумица, вода, извори, врбе и тако нешто, е видиш како знаш да сам отуд дошао. Према томе Ви мене оптужујете за нешто што је тотална лаж, а да би вам потврдио да лажете зваћу поново молим суд да позовете Ифету Чеку која ће доказати да сам ја био у њено двориште да сам лично са Хасаном разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Хасаном сте Ви разговарали, да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И да је она држала дете мало од можда годину дана у наручју, после тога на излазу из дворишта њиховог срео сам господина Минића и господина Рашковића и још њихову елиту која је посебна била у сваком погледу. Зашто то кажем, не кажем да сам невинашце.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не мораш Ћале, Ћале кад причаш види како је Ранко, извини само да ти кажем, како је Ранку пошло за руком некако смо нашли контакт па ме он уведе и ја се стварно се сећам свега.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало, ало, ало, немој да ми филозофираш, ти си изузетно момак за ових десет година затвора научио си се доста лепих ствари, према томе не би ја могао да ти, да не би заборавио имаш поздрав из Забеле, желе те изузетно те желе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ау господине Поповићу ово је, мало пре питај маму и тату, ово је сад поздрав из Забеле.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Према томе имао си времена да научиш и да онај, али хоћу да ти кажем ово да сам ја вас срео после фабрике први пут на капији дворишта Хасан Чекуа или да другим речима да ти буде још боље Агима Чекуа оца, ту сам вас срео први пут после фабрике да бисмо ја и Небојша због тебе дошли у конфликту и речено је оно што је речено, да си пијан, дрогиран и тако даље. А Мали и то је тачно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале бога ти.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само сачекај да ја једем говна па после ти причај, ти си јуначина.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, али ово је суочавање, причамо. Хоћемо тако, прво ти јеш па ја.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја ћу да једем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А шта ја једем?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер појео сам их због тебе и теби сличних.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ај причамо, ај ово наркоман, јел би дозволио Ћале наркоману сваки дан те довозим кући, возим те, сећаш се то, је ли би ти дозволио да те алкохоличар и наркоман вози.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично, одлично, то је фино, одлично.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим Ћале, могу да ти кажем ја нешто.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кућа моја где се налази?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим те да ти кажем, ево молим те, у Бреженик горе испод Рајковића.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господо ја кућу у Бреженик немам, ја сам имао стан у Радисава Бурића 6/11.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Доле си живео код жене бре, жена, ташта код кога сам ти долазио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало бре немој да измишљаш, ја сам живио у 6/11 у Бурића улицу, мој стан и дан данас постоји у коме живи Мухарем Укај.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу ја сад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја кућу никад у животу нисам имао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу ја да кажем нешто, ево сад си рекао.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Према томе господине Рашковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А је ли ти имала жена кућу, код кога сам те возио бога ти.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ама ниси ти мене возио никад.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А нисам возио, добро, твоје право.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само ми објасни како изгледа моја жена пошто си рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не можете како изгледа моја жена, мислим свашта, то не може.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: О.К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви кажете наркоман, ово.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зашто не може, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Може судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зашто покушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зашто може тужилаштво да ради шта год хоће и са овом булументом овде која је покушава да извуче себе јер је 18 година у затвору бре људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, па човек каже да је био са вама и 2000. Чекај он човек каже да је и 2000. године био са Вама.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Нека опише супругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2000.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нека опише супругу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ајде нека опише.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зато што је рекао да зна како, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаће то Ваш адвокат следећи пут, Ви се сада суочавате.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да се гледате у очи само и да се суочавате на ово.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћеш да ми даш реплику сада, могу ја да кажем? Сад си ти, сад кажем ја.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па реци како изгледа то моје дете и колко отприлике је имало година и колико жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да каже.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале ја када сам давао изјаву, је ли ми дозвољаваш сад ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може само на ово је ли то или није тај Пављан, луг.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу сада нешто дефинитивно, знате и мени ово сведочење, и мени ово све и овако и онако и ја имам неко своје мишљење, имам свој став. Прво да ти одговорим теби и свим овим људима, а могао би и тужилаштву на питање шта се каже, ајде молим вас Ви судија испоштујте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Желео бих да кажем ипак сам дошао јавно одрекао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта ћете да кажете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћу да ми се постави то питање на крају негде ако је могуће шта сам добио од тужилаштва стварно бих хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте сада, сада се суочавате са Поповићем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: О.К. тако да знаш иначе и моји наравно, е видиш ја питах за моје, мислим одбили су сваку врсту заштите и то не пада им на памет те бенефиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то сада, суочавате се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро, али он гледа тако на човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај Пављан реците је ли он имао мобилни?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И он је ту частан је по том питању, Ћале, Ћале.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немој ми молим те немој ми филозиофирати, само кратко и јасно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Слушај, памтим те тако како те памтим, ако те ико готиви ја те готивим од почетка тврдим.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Видим како ме готивиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте оптужени.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од почетка тврдим ниси дао да окрваве руке.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Товариш ми и што јесте и што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени смирите се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сачекај да завршим. Ћале јесам ли игде рекао да је Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Борковићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Такнуо арнаутску жену.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не можеш да кажеш зато што нисам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ниси, јеси дотакао дете неко, ниси.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па нормално да нисам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесам ли игде у изјави рекао да си био алав на новац и злато, јесам ли рекао игде?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ниси.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ајмо даље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јеси ли убијао за Србију бре шта се пренемажеш, ајде бре кажеш јесам бре за Србију бре, имам те човече, имам те у сценама кроз цео рат те има, часно ниси дао нама клинцима нико преко тебе није смео Ћале, Ћало зато те штедим, не штедим, не могу да лажем, не могу да лажем, ћутим. Трпим и ћутим.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ама чекај, чекај, ма немој ти мене, ало, ало, ало, ама немаш ме зато што лажеш господине Рашковићу лажеш, лажеш, лажеш и лажеш. Ама, ало немој да ме штедиш, пишам се ја у то што ћеш ти да ме штедиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, не можете у глас, неће моћи да се скине транскрипт.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А посебно те речи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја кућу немам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И пуштам те да причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма каква кућа, суочавате се на ово јесте имали мобилни, је ли био мобилни?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А какав си, а карактер.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мобилни је био али ја нисам га могао употребити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале има још једна мала.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да сам га употребио тај мобилни знао сам да ће тужилаштво да ми намести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже да сте се суочавали, да сте се виђали и 2000. године.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И јуче, нарав ти така, добар си човек, ал ти кратак фитиљ, научићеш ако не знаш шта је жаргон.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја имам неко поштовање од људи ти га никад нећеш имати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Још да ти кажем, и кад сам те чуо јуче можда ти се деси, чуо сам те јуче једноставно планеш тако оно јуче и знаш шта сам замислио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало јесам ја овде дошао да ме психијатар прегледа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, него причамо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама Поповићу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер је он тужилаштва психијатар или је сведок.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале причаш са мном, ја сам сведок, ја сам човек који је био са тобом, Ћале.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ти са мном био?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И оно за Микија Иловића.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало ти си у једну акцију био са мном, у ту проклету Ћушку си био и више нигде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Лажеш бре, лажеш, како тако Ћале.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ајде ми објасни где си био ти то са мном, где, у којој акцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јеси био у Ћићевицу, јеси био у Бајгори, јеси био, а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу па он каже да сте се виђали целу 1999. и 2000.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале ја 1998. године нисам био ту уопште, нисам био 1998.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало, јеси био са у Еречу, јесу био у ратишту са мном.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је 1998. а то је Ћале ти си «Муње» ниси са Мртвим, само на Мртвог се фокусирај.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нисам био тад кад су биле «Муње», не коментаришем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ово причам за 1999. ово причам за 1999.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јеси ли био са мном у ратишту Ереч, Глођане, јеси био са мном?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ти си био 1998, 1999. у Глођанима?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја био у Глођане 1999. ја у Дашиновац, Ратиш и Црнобрег и Прилеп, ја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У Прилеп?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли Мртви био у Прилепу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па нормална ствар да је био.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био у Прилепу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се суочавати на то, разумете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Где је био пункт.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нечега господо, тужилац има ли још нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мобилни телефон.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале, Ћале сећаш се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа. Не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћале.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нека опише прво ово, а ја ћу ти доказати да је мобилни постојао само што није био у функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта он каже, он каже ишао сам и кажете ја сам ишао само до тога места и дошао сам до куће, разговарао сам Хасаном и када сте дошли ти и Мртви ја сам отишао и позвао мобилним телефоном и дошао је ауто за мене?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па нема, не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па нормална ствар да не знаш.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта мобилни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, позвао је некога да дође по њега.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где је радио мобилни телефон, како то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му јел Вас је видео.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Нека опише супругу и децу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли је радио мобилни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Борковићу сместа.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нисам имао тада мобилни.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питам ја Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Је ли радио мобилни тај?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ама није радио, нормална ствар да није радио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па како си звао са мобилног.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ко је рекао да је звао.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па неко прича овде, небитно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем да сте звали, цитирам Вашу одбрану.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је звао неко са Вама.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао само да сам рекао да је позвато преко мобилног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, позвато преко мобилног.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А ја га имам госпођо, имао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма кажите, он Вам каже да Вас је видео да Ви улазите у кућу Чеку са Мртвим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али хоћу ово да ми објасни, возио ме је каже у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, сваки дан Вас је возио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И у дворишту ме је дочекивала жена и дете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Како, стани, стани.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нека ми објасни као изгледа моја жена и дете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невероватно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како изгледају његова жена и дете, не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А како је рекао господине Станковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Не.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Објасни човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел сте се виђали? Поповићу, рекао је да сте сте виђали деведесет.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како је изгледала моја жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповићу, пустите Вашу жену.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На један уврнут.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па морам да кажем зато што нисам имао кућу никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама човек каже да сте били заједно.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ало, то вама нешто значи, мени не значи ништа, зато што. Ало, стани, јебем ти матер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се констатује да је Поповић Срећко.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Стани јебо ти пас матер ти јебо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изведите Поповића.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам ја никог убио, а камоли ту петорицу, то су измишљене личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле невероватно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јебем ли ти све по списку ти јебем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да је оптужени Поповић опет викао и псовао тужиоца, и да је за овим суочење прекинуто и да је Поповић удаљен из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је господине Борковићу?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја сам јутрос био код оптуженог Поповића у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте јуче били?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јутрос.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јутрос. Ја сам с њим разговарао поводом догађаја од неки дан који је он направио ту и он је мени рекао, пре тога тужилац Станковић је, Ви сте питали ко је добацио од оптужених, без икаквог основа, провокативно Станковић говори Поповић, а ја седим до Поповића нема пола метра и знам да он не реагује. Дакле провокација, мангуплук неки да тако кажем, то није достојно тужиоца, ту. Поповић на то реагује како реагује, опет данас, ево сада, опет тужилац провоцира човека у суочавању, потпуно непотребно, дакле молим Вас обезбедите, обезбедите, поступак тече како тече, а не да Станковић увек нешто провоцира Поповића, увек нешто провоцира, прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Прошли пут је провоцирао јер је напамет рекао Поповић, а човек није проговорио реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу, ово је евидентирано што сте рекли. Ово је, немојте, мислим да сте потпуно исцрпно образложили све то што мислите. Дакле, на овај начин смо завршили. Реците ми оптужени да ли ће још неко од оптужених имати питања за сведока. Имаће оптужени Момић још питања, оптужени Сокић. Још неко од оптужених? Кастратовић, добро, још неко од бранилаца можда? Можда, када буду видели транскрипте. Добро. пуномоћници? Можемо ли да кажемо да ће сви браниоци, пуномоћници и оптужени завршити за један дан или не?

ПУНОМОЋНИК ОПШ.МУСТАФА РАДЕНИЋИ: Ја немам пуно питања али имам нека конкретна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени и браниоци да ли ће бити довољан један дан за то. добро. правим распоред за следећу туру тих дана које имамо овде судницу. За веће ће свакако бити потребно да се обави један дан испитивање. Дакле замолићемо сведока да дође још у јануару рецимо сигурно два а можда и три дана. Тако да ће то бити 26. 26. и 27.јануар у судници број, само 25. и 26., у судници број 2 у преподневним часовима, тада смо то добили, за 27., ако завршимо 25. и 26., онда 27. нећемо ништа, значи у 09.30. То је то, тако да ћемо дакле, добићете и позив посебно. Сада се одморите и хвала Вам што сте дошли. Дакле 25. и 26., то је то што треба да планирате. И 27., ако завршимо значи 27. неће бити. Е сада предлози остали, имамо још неке сведоке које ћу да Вам прочитам, које ћемо пробати да позовемо али не за тад, вероватно за фебруар месец, видећемо ако неко може и тада да дође, ако не. То су још остали Даут Чеку који је предложен, Незир Чеку, то су људи који су изјавили да не желе да сведоче, тужилац још увек није се изјаснио о тим предлозима па ћемо њих морати поново да пробамо да позовемо. Ђазим Чеку, ми имамо извештај да он није пронађен и изјаву Ифете Чеку да је он преминуо. Хаџил Ејрип није према извештају ЕУЛЕКС-а пронађен у бирачким списковима. Према подацима из списка предмета он је сведочио и говорио о породици Шараполи. Тужилац се још није изјаснио и њега нећемо тражити за сада. ханифе Кељменди, Исмаил Гаши, Незир Тахирукај, за њега смо једино сигурно овако да ће сведочити јер је он био у иностранству. Ајет Гаши, Ђероне Гаши и Ајше Кељменди, њих ћемо све пробати да позовемо и да онда дефинитивно расчитисмо шта ће бити, ко ће од њих да дође али претпостављам да ће то бити за фебруар месец, у том смислу ћемо у фебруару да замолимо адвоката Радивојевића да позове и ове сведоке за фебруар које је он предлагао и остале адвокате да замолим да у јануару дакле припреме неке предлоге одбране и то је то. Е сада изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице захваљујем се исто као што сам у понедељак рекао да сам после 45 минута добио право да реагујем на заменика тужиоца, на његов исказ, исто тако данас после 48 сати добијам шансу да кажем неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У вези самог поступка ради се о следећем. Сматрам да сам имао право да реагујем у одређеним моментима када су саслушавани заштићени сведок и. Јуче сам покушао да, евентуално данас, пошто нисам знао да ће оволико трајати да доведем оне сведоке онако како смо се договорили још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте доводити сведоке док Вам суд не каже.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па добро, ја сам то покушао јуче, нисте ми дозволили. Е сад, понављам свој предлог за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Који су разлози, сад смо саслушали заштићеног сведока, нико од оних силних сведока које је тужилац предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он чак више није заштићен, он је сведок.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро, заштићени сведок Рашковић, није га споменуо, они сви сведоци које тужилаштво навело нико га није препознао. Сви остали разлози, а дао сам их у оних 12, 13 поднесака у жалби и предлога за укидање притвора су образложени, не стоји. Прихватамо било коју другу меру у односу на овога, примера ради, господина Илију Јуришића из Тузле сте пустили да оде кући, не ово веће али овај суд. Ја случајно знам и тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам, образлагали сте то.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И због тога предлажем да се укине или промени мера у односу на Кастратовић Славишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неки предлог браниоци. Господин Перовић.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице ја немам предлог али само да искористим време бићу јако кратак, само минут. Молим Вас као председника већа који руководи разјашњењу ове кривично правне ствари да опоменете тужилаштво, нарочито господина Векарића који пуних два дана преко средстава јавног информисања велича улогу сведока за кога Ви још нисте оценили да ли је његов исказ веродостојан или није и при том увећава злочин за који се још није утврдило да овде оптужени нису починили и да га опоменете у више дневних новина приликом давања изјава, начин да се велича, да иде до те мере да се каже да је сведок Рашковић прави патриота а не они. Што је на неки начин увреда, понижавајуће у односу на окривљене и молим Вас као председника већа обезбедите нарочито због јавности, пошто новинари преносе изјаве са овог суђења на начин што је «Политика» данас оживела Небојшу Минића Мртвог, па каже да је Небојша Минић, вест «Тањуга» да се Небојша Минић извинуо сведоку Рашковићу, ово нема везе са тужилаштвом, али Вас молим као председника већа да их опоменете да више не користе средства јавног информисања већ да би јавности већ унапред утврдили кривицу а да Ви то још нисте одлучили, само је Вама друштво поверило ту улогу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија, само процесни предлог примедбе и остало ћемо изнети када се буде завршило дефинитивно саслушање овог сведока, сад чујем да он више није заштићен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није заштићен, укинули смо му мере првог дана, све и псеудоним и глас и.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сви ми верујемо да он је и даље заштићен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад смо донели решење.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али да сведочи непосредно, значи ни та чињеница нам није разјашњена до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам по ЗКП-у сва.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немојте замерити, не желим о томе уопште, можда ћемо следећи пут о томе говорити. Ја хоћу само да дам предлог као и прошли пут да више основ за трајање притвора провокривљеног не стоји, посебно имајући у виду и исказ сведока који је та три дана трајао, где је између осталог, што морате ипак имати у виду изјаснио се о чињеници да никада лично није ни чуо ни видео да је издато било какво наређење. Инсинуације, закључци, посредне, непосредне и тако даље, то је нешто сасвим друго. Знам да није време за оцену доказа али Вас молим да имате у виду све оно што сам рекао у тачки 5. а то је да тачка 5. после оволико времена од извршења кривичног дела и оволико времена од почетка трајања овог поступка апсолутно губи било какав значај а не можете пренабрегнути и ове чињенице које су се чуле у току трајања овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: О неким детаљима и о томе то је још рано говорити, око оцене доказа, испитивање веродостојности тих доказа, испитивања веродостојности исказа овог сведока и тако даље, није ни време ни место да се сада тренутно говори али бих молио судско веће да има у виду све до сада што је речено као разлоге за укидање притвора првооптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укидање притвора или за замену?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или за замену, сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или за замену.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неки предлог? Изволите господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. У вези пре свега тражења мог брањеника да му се издају лична документа из судског депозита што сам још у октобру тражио а Ви сте одобрили само издавање фотокопије.

Просто он је дао сагласност да се мени предају та његова лична документа, који је разлог ја сам објаснио суду и писменим поднеском, па сада просто није ми јасно због чега ми није одобрено да се та документа преузму. Ако је нека техничка ствар ја ћу то прихватити али просто бих молио да у складу са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо сутра, ајде дођите сутра па да видимо, ја мислим да они издају оверену фотокопију.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја сам разговарао са госпођом једном која ради тамо у депозиту и која је рекла да просто ако се тражи издавање документа као таквог, дакле као исправе јавне онда се то по сагласности особе која се налази у притвору и те како може дати, он је ту сагласност дао просто па бих молио само у том смислу да то решимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите сутра па ћемо да проверимо шта сте тражили, шта сте добили, шта требате да добијете. И то је тај предлог?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: И друга ствар, ја бих се у потпуности придружио речи колеге Перовића јер сматрам заиста да је понашање тужилаштва поготово последња три дана апсолутно непримерено и потпуно противно Законику о кривичном поступку. Најпре заменик тужиоца Станковић је најмање десет пута током данашњег само претреса коментарисао не укључујући микрофон, седећи и просто некако показује једно непоштовање према суду, то бар што се мене лично тиче показује један негативан однос судског већа према одбрани што ја верујем да није тако, али просто можда не може судско веће да изађе на крај са тужилаштвом, али молим само да се у том погледу мало ипак поведе рачуна јер просто постоје мере и да заступник јавне тужбе који је равноправан са одбраном у поступку сноси последице за своје понашање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија само још један кратак предлог, извињавам се. Заборавио сам, мислим да би било корисно до окончања саслушања овог сведока и давања његовог исказа прибавити пресуду Окружног суда у Београду К.1242/03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Ђорђевић.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја не бих задржавао веће, само процесни предлог везан за Мишић Синишу, предлажем да се мера притвора замени блажом мером забране напуштања места боравка укључујући и мислим да је то тачка 11. или 12. да се та замена може провести и кроз примену мере електронског надзора. У односу на тачку 5. ја сам свестан да му је то стављено на терет али велики проток времена од догађаја који се суди и сама тенденција укидања те тачке 5.

видите нови Закон о кривичном поступку где се и за ту тачку, замену за ту тачку предвиђа могућност као и за тачку 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Исти предлог за Поповића, са истим разлогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти предлог за укидање притвора, је ли?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или за замену блаже мере. И господин Радивојевић још нешто?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице ја, то је написано прије једно годину ипо, двије готово већ, за прибављање списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати предлоге који су евидентирани.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Суда Веселина Бешовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте образлагати нити понављати предлоге које већ постоје и које смо уважили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, али није усвојен, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог је усвојен и тражимо те списе господине Радивојевићу и чекамо да стигну, немојте понављати то. Седите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што господин Станковић тврди да то може завршити, питајте њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, искључите микрофон. Господин Радић.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Хвала председнице. Ја бих такође ставио процесни предлог да се у односу на окривљеног Ранка Момића укине притвор, не бих посебно образлагао. Такође би предложио да се притвор као најстрожа мера за обезбеђење присуства окривљеног на главном претресу замени блажом мером, дакле забрана напуштања боравишта и електронским надзором што је сада у задње време и, што се сада у задње време и спроводи поготово ово предлажем имајући у виду да што се тиче доказа који се, опет као и колега Петронијевић не бих желео заиста да улазим у оцену доказног поступка, али изузев сведока сарадника који се изјашњавао везано за Ранка Момића ја других доказа нисам ни видео. тај сведок је ево, макар што се тиче дела у коме смо га ми испитивали се изјаснио јуче и данас, тако да сматрам да окривљени својим боравком на слободи ни на који начин не би ометао одвијање овог кривичног поступка, а ово Вас молим још са једног разлога зато што постоји заиста и тенденција укидања притвора поготово кад су злочини над Србима у питању. Имате пример Гњиланске групе, имате пример Илије Јуришића,

па и ове дебакле тужилаштва везане за Ганића, Пурду, Дивљака и тако даље, па Вас молим ето да са истом ажурношћу укинете притвор у односу на неког ко је бранио ову земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци оптужених. И Ви исто то господине Палибрк, па да издиктирам за све.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Немојте ми замерити ево ја ћу први пут, близу годину дана је мој клијент у притвору, потпуно се придружујем речима својих уважених колега и ја сматрам стварно, да не образлажем ни тачку 5. ни тачку 1. која је мом клијенту стављена на терет, што се тиче тачке 1. апсолутно данас барем у Закону постоји низ мера које могу апсолутно да замене исту и да, а са наравно много блажим дејством него што је притвор као најтежа мера која постоји а што се тиче тачке 5. ја је нећу коментарисати из два разлога, прво због овог што је реко мало пре колега Ђорђевић, због протекла 12 година, свако појашњење тачке 5. после 12 година било би излишно од кад се наравно догађај десио. Овако како је у оптужници наведено, а други разлог је управо што сам поступао у многим предметима и поготово пред овим већем за ратне злочине и знамо сви врло добро да су притвори заиста укидани и тамо где су докази и где је основаност неке сумње да су извршена кривична дела много, много већи били него што је овде у случају мог клијента. Значи позивајући се на ту судску праксу где сам и сам био судионик сматрам да стварно после годину дана колико Милојко је у притвору је ред да му се пружи шанса да своју одбрану пружа са слободе. Јер нема где више он као човек врлог тешког материјалног стања, готово на ивици егзистенције ни да бежи ни да се скрива, а још мање сад у овој ситуацији у којој се налази да претставља неком или нечему особиту опасност или узнемирење јавности. Због тога предлажем да се и њему укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или замени или не предлагете да се замени?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Наравно и да се замени, ја сам прво почео од тога да данас постоје могућности да се много блажим мерама, нисте ме можда чули али сам прво то рекао, па нисам хтео да се понављам. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Браниоци оптужених Николић Милојка, Миладиновић Топлице, Момић Ранка, Мишић Синише, Поповић Срећка, Кастратовић Славише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сам набројала све или нисам. Николић Милојка? И претпостављам да сте се јавили за Обрадовића? Не. Нисте, не, добро. Колико смо набројали? То је то, браниоци.

Сокић Абдулаха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Не бих образлагао судија, просто, значи исто се све односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто као колеге?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Да. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Предлажу да се против ових оптужених притвор укине или замени благом мером, па чак и мером обавезног јављања уз електронски надзор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине везано за ову замену, дакле за оно што се изјањавате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противи се, противим се свим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све оптужене или само за неке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, у односу на све оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Противи се у односу на све оптужене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Притвор је одређен по основу услова које предвиђа закон који је на снази а по мојој оцени и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен, тачка 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, повућићемо се, останите овде молим Вас у судници. Још неки предлог о коме сад треба да одлучимо? Да, сада треба да одлучимо?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па можете и сада можете и касније, могу ја и када се будете вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што сада можемо да одлучимо.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па да, везано за сведочење Рашковића, само кратко, данас је изведен доказ везано за карту и ја у томе видим повреду поступка у одредби члана 7. став 1. где се изводио доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту треба да одлучујемо?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: да се издвоји тај доказ из списка предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се издвоји доказ овај из списка предмета?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, везано за карту јер је то на језику који је мени као браниоцу непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ви сте томе отежали одбрану мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја сам сачекао уважене колеге којима су брањеници у притвору, мој предлог ће бити јако кратак да се према мом брањенику укине мера из члана 136, јер сматрам да се он већ годину дана јавља уредно сваког понедељка у полицији, а с обзиром и на његово здравствено стање о коме сте упознати, сматрам да заиста после годину дана та мера губи своју сврху па у том смислу предлажем да одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац отпуженог Цветковић Звонимира предлаже да се мера обавезног јављања која је одређена оптуженом Цветковићу укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тужилац у односу на то каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да се противи.

И бранилац оптужених Корићанин Видоја и Вељка и Обрадовић Зорана предлаже да се из списка предмета издвоји скица која је данас показана сведоку јер се на њој налази легенда на страном језику коју он не разуме.

Веће се повлачи ради одлучивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас. Одбили смо предлог господина Перовића да се,

за овим веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог адв.Перовића да се из списка издвоји скица коју је данас сведок гледао,

Затим тражим овде, донели смо за следећи претрес, надам се да ће бити готово, а можда и не буде. Само да добијем то, то смо нешто овде писали, у међувремену

Веће одређује судско медицинско вештачење целокупне документације настале услед ексхумације лешева у селу Ћушка у августу '99.године, од стране Данског форензичког тима заведене под бројем 1901/229-2172/229 са овереним преводом на српски језик заведено под бројем 649/83-780/83 у спису предмета Ки.По₂ 83/2010 и под бројем 3217/817-3278/817 у спису предмета К.По₂ 48/2010.

Вештачење се поверава сталном судском вештаку професору доктору Слободану Савићу са Института за судску медицину, Медицинског факултета у Београду.

Задатак и циљ вештачења је састављање писменог налаза и мишљења о методу односно поступку који је коришћен приликом обдукције и идентификације лешева и закључцима донетим том приликом од стране Данског форензичког тима, такође неопходно је да се разјасни у колико је појединачних гробова и у колико групних гробница су пронађени лешеве, затим неопходно је навести како су у конкретном случају, како је вршена идентификација остатака тела, затим на који је начин уопште могуће идентификовати остатке који су пронађени и утврдити идентитет лица и то имајући у виду стање у коме су пронађени остаци ових тела, посебно је вештак дужан да се изјасни везано за остатке покојног Авди Берише и за чињеницу да је тело фотографисано, пронађено а да је у закључку наведено да је леш тешко нагорео, затим везано за тело покојног Чауша Љушија, односно да се утврди да ли из извештаја произилази да је овај леш преклан или да му је рафалом пререзан врат и коначно везано за узрок смрти Ибиш Кадри Гашија да се изјасни да ли из ове документације произилази да је труп исечен или да је неки други део тела (прст) исечен.

Вештак ће писмени налаз и мишљење да достави у довољном броју примерака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле погледаћете сви документацију која постоји, у међувремену смо превели и остатак те документације па је то такође у овом спису и то је у оним списима из истраге којима је прикључен тај превод. Ту је пристигло и превод рецимо увиђаја који је тада сачињен, па Вас молим да у међувремену погледате да бисте могли касније да интервенишете када стигне и овај налаз и мишљење вештака и када евентуално будемо позвали вештака или када будете тражили писмено неке додатне налазе. Иначе,

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог браниоца Мишић Синише адвоката Ђорђевића, Огњена Радића адвоката браниоца Момић Ранка, адвоката Палибрк Драгана браниоца оптуженог Николић Милојка, адвоката Дејана Крстића браниоца оптуженог Сокић Абдулаха и браниоца Борислава Борковића адвоката Поповић Срећка да се овим оптуженима укине притвор,

Док смо одредили да се у односу на оптуженог Славишу Кастратовића и у односу на оптуженог Миладиновић Топлицу притвор укида и замењује мером забране напуштања места пребивалишта уз обавезу да се сваког понедељка јављају полицији и то Миладиновић Топлица у Аранђеловцу а Кастратовић Славиша у Арданима општина Краљево, тако да се оптуженом Миладиновић Топлици забрањује да напусти место пребивалишта Аранђеловац улица Књаза Милоша број 71 и одређује му се обавеза јављања сваког понедељка између 07 и 08 ујутру у полицијској станици у Аранђеловцу, а Кастратовић Славиши се забрањује да напусти место пребивалишта, односно боравишта Адрани број 457 општина Краљево, код станодавца Ћилафић Александра уз обавезу јављања да се полицији у Краљеву, Полицијској управи у Краљеву јавља сваког понедељка од 07 до 08.

И за Цветковић Звонимира смо одбили предлог да му се укине ова мера из члана 136 која му је одређена прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, дакле видимо се. Главни претрес је данас довршен. Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ако сада, ово што сте рекли да су преводи стигли, који је то регистар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је последњи овај регистар који имамо последњи и придружено је истрази, књизи 8 и 9 пошто су тамо оригинали.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле видимо се 25.

Записничар

Председник већа-судија